דריקס. היה לו חלום

אלי דריקס, במדים של מולנבק, בשבוע שעבר בבלגיה. את המדים האלה לא ילבש בעונה הקרובה. בעמודים מרכזיים (צילם יוסי רוט)

ספורט 7

מגזין שבועי • יום חמישי
י"ח באב תשמ"ז — 13.8.87

איל בגל"בטר:

האסלט טובה בעיניו גם ממכבי ת"א, או חיפה

(בעמוד 7)

נדב הנבלד:

נותן לזמן ללכת, לא ממהר לשום מקום

(בעמוד 6)

הליגה הטובה בעולם יוצאת מחרתיים לדרך

(בעמוד 11)

משה כהן: בגיל 32 הוא רוצה לעבור להפועל ת"א. „לדור גיש פעם אחת מה זו קבוצה צמרת"

בעמוד 10

(צילם: אברהם חסון)

שלום ילדים

„טוב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, וְיָדְעוּ מַה שֶּׁאָמְרוּ. אָדָם אוֹהֵב לְקַבֵּל מַחֲמָאוֹת עַל כִּשְׁרוֹנוֹ, עַל טוּב־לִבּוֹ, עַל בֵּיתוֹ, עַל אַרְצוֹ. שְׁמוֹ הַטּוֹב שֶׁל אָדָם אֵינֶנּוּ תָּמִיד רַק הוּא־עַצְמוֹ, אֶלָּא כּוֹלֵל גַּם אֶת סְבִיבָתוֹ. כְּשֶׁמִּישֶׁהוּ גָּר בִּסְבִיבָה הַנֶּחְשֶׁבֶת לִמְכֻבֶּדֶת, הוּא אוֹהֵב שֶׁאֲחֵרִים יֵדְעוּ זֹאת, כִּי זֶה אוֹמֵר מַשֶּׁהוּ גַּם עָלָיו. כְּשֶׁאָדָם שַׁיָּךְ לִמְקוֹם עֲבוֹדָה מְכֻבָּד, גַּם זֶה מוֹסִיף לִכְבוֹדוֹ. אֶרֶץ שֶׁבָּנֶיהָ וְתַיָּרֶיהָ מְכַבְּדִים אוֹתָהּ, עִם שֶׁשְּׁמוֹ הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו – כָּל אֵלֶּה הֵם חֵלֶק מִשְּׁמוֹ שֶׁל אָדָם וְעָלָיו לְהִשְׁתַּדֵּל לִשְׁמֹר עָלָיו וְלֹא, חָלִילָה, לְבַזּוֹת אוֹתוֹ.

וְלָמָּה הִתְעוֹרַרְתִּי לִכְתֹּב עַל כָּךְ? מִפְּנֵי שֶׁקָּרָאתִי בְּעִתּוֹן שֶׁלְּיַפָּן – אֶרֶץ שֶׁתּוֹשָׁבֶיהָ אוֹהֲבִים אוֹתָהּ וְשׁוֹמְרִים עָלֶיהָ – הִגִּיעוּ יִשְׂרְאֵלִים, צְעִירִים וְגַם לֹא כָּל־כָּךְ, שֶׁכָּל מְעַיְּנֵיהֶם „לְסַדֵּר" אֶת הַיַּפָּנִים הַתְּמִימִים וְ„לַעֲשׂוֹת כֶּסֶף, הַרְבֵּה וּמַהֵר".

הָיִיתִי בְּיַפָּן לֹא מִזְּמַן וּבְמוֹ עֵינַי רָאִיתִי: אֵין שָׁם גַּנָּבִים, כִּמְעַט! אַלְפֵי זוּגוֹת אוֹפַנַּיִם חוֹנִים בְּחוּצוֹת הֶעָרִים, בְּחַנְיוֹנִים מְיֻחָדִים – בִּלְתִּי קְשׁוּרִים! וְאִישׁ אֵינוֹ דּוֹאֵג שֶׁמָּא אוֹפַנָּיו יֶעֶלְמוּ. יְלָדִים נוֹסְעִים בְּלִי פַּחַד בַּתַּחְבּוּרָה הַצִּבּוּרִית – אִישׁ לֹא יִפְגַּע בָּהֶם.

נָכוֹן, הַיַּפָּנִים תְּמִימִים, אֲבָל לֹא טִפְּשִׁים. מִי שֶׁ„מְּסַדֵּר" אוֹתָם פַּעַם אַחַת, לֹא יַצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת זֹאת שׁוּב. יֵשׁ הַרְבֵּה יַפָּנִים, נָכוֹן, אָז אֶפְשָׁר לְרַמּוֹת הַרְבֵּה פְּעָמִים... אֲבָל זֶה מְקַלְקֵל – הוֹי, כַּמָּה מְקַלְקֵל – אֶת שְׁמָהּ הַטּוֹב שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְסִפֵּר לִי אִישׁ הַשַּׁגְרִירוּת שֶׁלָּנוּ בְּיַפָּן, כִּי אוֹתָם „תַּיָּרִים" יִשְׂרְאֵלִים הוֹרְסִים בְּרֶגַע אֶחָד הֶשֵּׂגִים שֶׁנִּבְנוּ בְּמֶשֶׁךְ שָׁנִים רַבּוֹת, בְּעָמָל רַב, בַּיְּחָסִים וּבָאֵמוּן בֵּין שְׁנֵי הָעַמִּים וּשְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת.

מִי שֶׁחַי וּמִתְפַּרְנֵס מִמַּעֲשֵׂי מִרְמָה, לֹא מִתְרַשֵּׁם מִן הַנֶּזֶק שֶׁנִּגְרַם. מָה אִכְפַּת לוֹ הָעִקָּר שֶׁעָשָׂה „כֶּסֶף קַל" – וּכְבָר הוּא רָץ הָלְאָה לְחַפֵּשׂ פְּרָיֵירִים חֲדָשִׁים וּלְרַמּוֹת אוֹתָם. אֲבָל מִי שֶׁרוֹאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאֶזְרָח יִשְׂרְאֵלִי, שֶׁגָּאֶה בִּמְדִינָתוֹ וְשֶׁאִכְפַּת לוֹ מִשְּׁמָהּ הַטּוֹב בָּעוֹלָם – בְּוַדַּאי חָשׁ פֶּצַע וּבוּז כְּלַפֵּי רַמָּאִים שֶׁכָּאֵלֶּה, שֶׁכָּל מַה שֶּׁיּוֹדְעִים עֲלֵיהֶם בְּחוּ"ל הוּא שֶׁהֵם „יִשְׂרְאֵלִים".

כְּשֶׁנּוֹכֵל יִשְׂרְאֵלִי כָּזֶה נִתְפָּס בְּחוּ"ל וְנִכְלָא שָׁם, מִיָּד מִתְעוֹרְרִים הַלְּבָבוֹת הַיְּהוּדִיִּים כָּאן, וְהֵם מְבַקְּשִׁים רַחֲמִים עָלָיו, עַל הַ„מִּסְכֵּן". אֲבָל לְדַעְתִּי אֵין מָה לְרַחֵם עַל „אֲסִירֵי צִיּוֹן" שֶׁכָּאֵלֶּה. מִי שֶׁבּוֹחֵר לְיַצֵּא אֶת הַפֶּשַׁע הַיִּשְׂרְאֵלִי לְחוּץ לָאָרֶץ – שֶׁיֵּעָנֵשׁ בִּמְלוֹא חֻמְרַת הַדִּין. אֲנִי לֹא מִתְרַחֶמֶת עָלָיו, כִּי הוּא פּוֹגֵעַ בְּכָל הַפֵּרוּשׁ הַיָּקָר לִי: בִּשְׁמָהּ הַטּוֹב שֶׁל הַמְּדִינָה וּבִשְׁמוֹ שֶׁל הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּהּ.

שֶׁלָּכֶם,

[illegible]

בְּמִבְלוֹג

מֵאֵת גָּלִית יְרוּשַׁלְמִי

אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים יַחַד לַמַּכֹּלֶת וּמִיָּד אֲנִי רוֹאֶה יָם שֶׁל רַגְלַיִם: הוֹלְכוֹת, עוֹמְדוֹת, כִּמְעַט דּוֹרְכוֹת עָלַי, וְעוֹלוֹת כָּל מִינֵי סוּגִים שֶׁל נַעֲלַיִם.

וּכְשֶׁאֲנִי מַרְגִּישׁ שֶׁמַּרְגִּיז לִי וְצָפוּף, אֲנִי מְחַבֵּק אֶת הָרֶגֶל שֶׁעוֹמֶדֶת מוּלִי, אַחַר־כָּךְ מֵרִים אֶת הָרֹאשׁ לְמַעְלָה וְרוֹאֶה שֶׁזּוֹ לֹא הָרֶגֶל שֶׁל אִמָּא שֶׁלִּי...

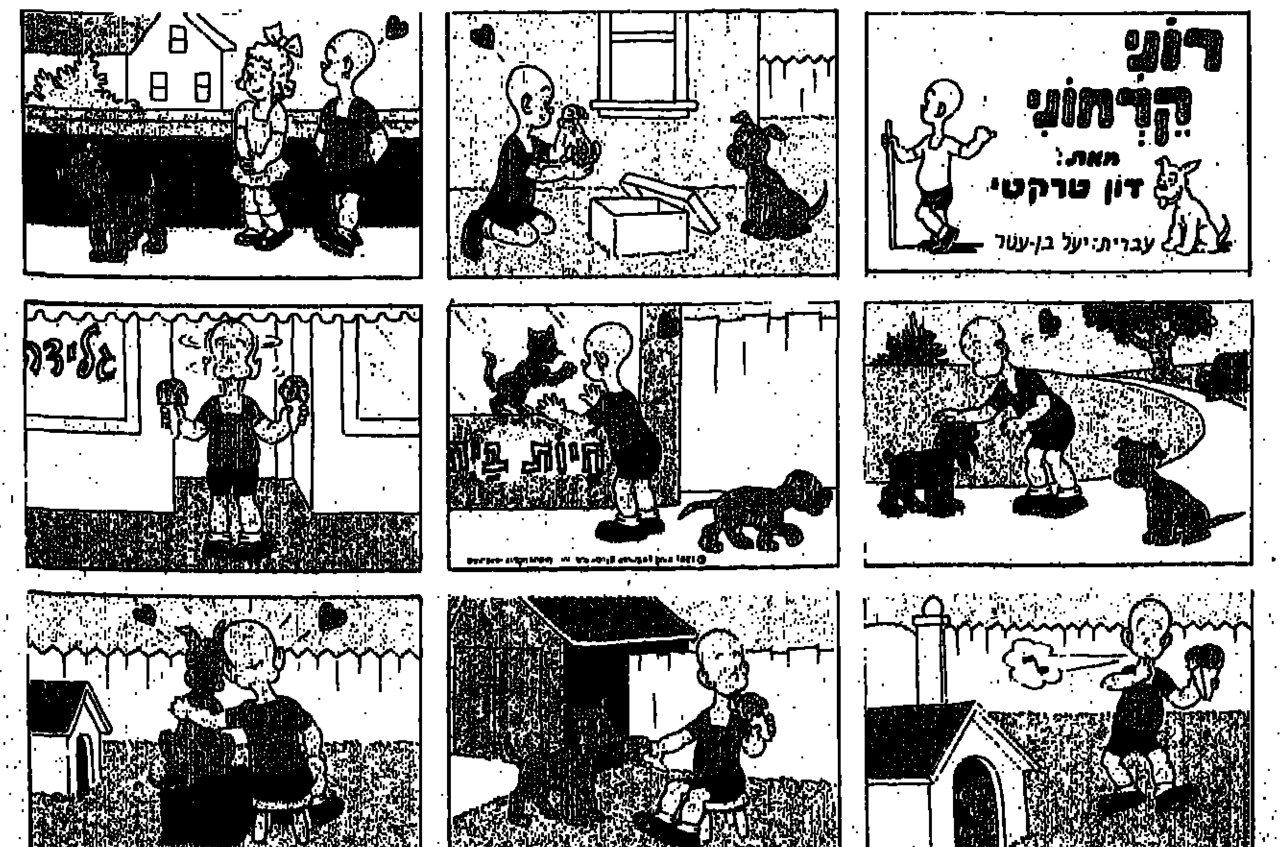

פעמיים פלר מול צרפת — 1:2

פתיחת עונה בינלאומית מוצלחת היתה אמש לנבחרת מערב־גרמניה, שאירחה במערב־ברלין את צרפת. במהדורה חוזרת של חצי הגמר במונדיאל (אז 0:2) ניצחו הגרמנים 1:2, לאחר אותה תוצאה במחצית.

שתי שגיאות חמורות בהגנת צרפת נוצלו על־ידי המבקיע המצטיין רודי פלר, שהעלה את גרמניה ליתרון 0:2 כבר לאחר 10 הדקות הראשונות.

הגרמנים המשיכו לשלוט במגרש במחצית השעה הראשונה, אולם הצרפתים התארגנו והחלו לתקוף את שערו של אימל. בדקה ה־42 צימצם אריק קאנטונה (בהופעת בכורה בנבחרת) את התוצאה.

מנהל הנבחרת הגרמנית, פרנץ בקנבאואר, היה מרוצה ממשחק קבוצתו ומהתוצאה ותירץ את היחלשות הקבוצה בעובדה שמדובר במשחק פתיחת העונה.

ויו אנדרסון שווה 250 אלף ליש"ט

ועדת הבוררות של הליגה האנגלית פסקה, כי מנצ'סטר־יונייטד תשלם לארסנל 250 אלף ליש"ט תמורת המגן הבינלאומי ויו אנדרסון בן ה־31 אותו רכשה.

הבוררות התקיימה לאחר ששני המועדונים לא הצליחו להסכים על המחיר עבור המגן הבינלאומי. עוד נקבע, כי טוטנהאם תשלם לנוטינגהאם פורסט 387,500 ליש"ט תמורת בלמה של נבחרת אנגליה הצעירה כריס פיירקלאף, שנרכש הקיץ.

מאמן חדש לנבחרת הולנד: תיס ליברכס

מאמן חדש לנבחרת הולנד. תיס ליברכס, בן 46, המאמן כיום את פאוק סלוניקי היוונית, יחליף את ריינוס מיכאלס בקיץ 1988 וינסה להובילה לגמר הגביע העולמי, שיהיה באיטליה ב־1990.

אבי כהן וריינג'רס נכנעו להיברניאן בליגה הסקוטית

אבי כהן וקבוצתו הסקוטית גלאזגו ריינג'רס עדיין לא זכו בניצחון ליגה. אתמול במסגרת המחזור השני, הפסידה הריינג'רס במשחק חוץ להיברניאן 1:0 (0:0).

אבי כהן פתח בהרכב הראשון, אבל הוחלף בדקה ה־83 ע"י קולין ווסט. קצת במפתיע, המנג'ר גרהאם סונס הציב אותו הפעם בחוליית הקישור. זאת – למרות ששני הבלמים הקבועים, טרי בוצ'ר וגרהאם רוברטס הוסיפו להיעדר בגלל הרחקה. מאותה סיבה גם סונס לא שיחק.

כתב העיתון הסקוטי „הראלד גלאזגו", שסיקר את המשחק ציין, כי שני הבלמים ששיחקו אתמול במרי האלופה היו מונרו וקירקווד. שער הניצחון להיברניאן הובקע בדקה ה־49 ע"י ג'ון קולינס. לא מן הנמנע כי הצבתו בקישור נעשתה במטרה שהוא ינהיג את משחקה של ריינג'רס – בהיעדרו של סונס עצמו.

לגלאזגו ריינג'רס יש עתה רק נקודה אחת משני משחקי ליגה. משחקה הבא יהיה בשבת נגד אברדין בחוץ.

אברדין גברה אתמול על מורטון 1:3. דנדי הביסה את פלקירק 0:3, דנדי יונייטד – מדרוול 1:1, סלטיק – הארטס 0:1.

מכלן ניצחה את לירסה 0:2 — אוחנה עוד לא שיחק

אלי אוחנה יחזור לשחק מחרתיים בשורות מכלן, לאחר הפסקת־פציעה, שנמשכה יותר משבועיים. שלשום נבדק אלי אצל פרופסור מרטנס, אורטופד בעל שם עולמי, שקבע כי החלים כליל מפציעתו.

ד"ר מרטנס אישר למאמנו של אלי, ההולנדי אד דה־מוס, להעביר לאלי אימונים – בשלב זה אימון אחד ביום. ואכן אתמול בבוקר ערך המאמן אימון אישי לאוחנה, והוא יעשה זאת גם היום. דה־מוס יכליל את אלי בהרכב מחרתיים, במשחק ידידותי מול קבוצה מהליגה השלישית. אוחנה ישותף בינתיים רק במחצית אחת. תהיה זו הרצה לקראת הרכבה אפשרית של הכוכב הירושלמי בפתיחת הליגה, ביום רביעי הבא, מול סרקל ברוז'.

אתמול ניצחה מכלן, במשחק־חוץ ידידותי, את לירסה מהליגה השנייה בתוצאה 0:2. ההולנדים פיט דן־ביר וארווין קומאן, הבקיעו את השערים.

איאקס ניצחה את רודה

טופי אתנר ממתין עדיין לרשיון העבודה שלו, נוצחה אתמול קבוצתו רודה, כלעריו, במשחק החוץ שלה מול איאקס – 1:0, בפתיחת הליגה ההולנדית. פרנק ריקארד הבקיע את שער הנצחון.

בלום נוצח בסיבוב ה־3 בניו־הייבן

הטניסאי גלעד בלום נוצח אתמול בשמינית־הגמר בטורניר פן, במיגרשי מכללת ייל בניו־הייבן, על־ידי האמריקני סטיב דה־זוריס – 2:6, 6:4, 6:2.

בלום היה עדיין חשוש ממחלה ממנה סבל בשבוע שעבר. הלילה אמור היה לשתף פעולה בזוגות עם האמריקני בראד פירס מול ה...ישראלים הצעירים רביב וידנפלד ובועז מרנשטיין. בלום ופירס מדורגים ראשונים בזוגות.

שיא עולמי בכדור־ברזל: 22.91 מ'

האיטלקי אלסנדרו אנדריי קבע אמש בויארג'ו, איטליה, שיא עולמי בהדיפת כדור־ברזל, כשהדף למרחק 22.91 מ'. זהו שיפור ניכר לשיאו של המזרח־גרמני אודו באייר – 22.64 מ', שנקבע לפני שנה.

זה היה ערב נדיר לאנדריי שהחל בזריקה הראשונה עם שיא איטלקי של 22.19 (שיאו הקודם 22.17). אבל שימו לב להמשך: 22.37 בזריקה השניה, ושיא עולם ראשון 22.72 בזריקה השלישית.

והבחור המשיך: 22.84 בזריקה החמישית ו־22.91 בזריקה הששית והאחרונה. שיפור של 74 ס"מ בערב אחד הוא דבר חסר תקדים.

הקאדטים: הפסד לאיטליה בשניות הסיום

חוסר מזל בשניות האחרונות מנע אמש מנבחרת הקאדטים של ישראל בכדורסל נצחון סנסציוני על נבחרת של איטליה, במסגרת אליפות אירופה בהונגריה.

אחרי שכבר הובילו בהפרש של עשר נקודות במחצית השניה, הפסידו הקאדטים בסיום – 92:90. את סל הנצחון קלעו האיטלקים סמוך לשריקת הסיום. הסל הותיר את שחקני הנבחרת המומים. היה זה ההפסד הרביעי של נבחרתנו בטורניר מול נצחון אחד.

הנבחרת שלנו הפגינה את משחקה הטוב בטורניר. במחצית ראשונה יתרון מבטיח לכאורה – 45:57. אבל זה לא הספיק. משחק נוקשה של האיטלקים החסונים במחצית השניה, תוך נסיגה ישראלית לקראת הסיום, הביאו להפסד.

קלעו לנבחרת: כץ 31, גורס 14, שני כהן 12, קוהלי 11, חנוך 10, מרקוס 8, לייב ואמישה 2 כ"א.

מחר ומחרתיים תשחק הנבחרת על מקומות 9־12.

ויינקרנץ מרוצה: „כבר רואים משחק קבוצתי"

מאת רפאל נאה

„יש שיפור באימונים, והכדורסלנים נכנסים אט אט לכושר. במסגרת המשחקים של חמישה על חמישה, רואים כבר משחק קבוצתי", אמר אמש המאמן הלאומי משה ויינקרנץ, בסיום אימון נוסף של הנבחרת.

דורון ג'מצ'י ומיקי ברקוביץ שיתפו פעולה בחמישייה ביחד עם חן ליפין (ובהמשך עם ישראל אלימלך), לבן מרמר והאווי לאסוף.

■ נציגי המרכזים הגיעו אתמול להסכמה לגבי גובה התשלומים בליגות מהארצית ומטה: לקבוצה בארצית גברים הוקצה סכום של 130 אלף ש"ח בעונה (לשחקנים ומאמן); לאומית נשים – 110 אלף; א' גברים – 30 אלף, ב', ג' ונוער עילית – 20 אלף; א' נשים – 15 אלף ויתר הליגות 8000 ש"ח.

■ בשעה טובה נחתם אתמול בלשכתו של אורי עמית, ראש עיריית רמת־גן, ההסכם להקמת ההיכל העירוני ע"ש שלום זיסמן ז"ל. ההיכל ישרת את שתי הקבוצות העירוניות, מכבי והפועל שווה בשווה. פנחס יום טוב, ראש מחלקת ההנדסה בעירייה ומראשי הפרוייקט, אמר כי העלות תסתכם ב־2.5 מיליון דולר. מועצת העיר כבר אישרה מיליון דולר להקמת המיתקן.

■ הפועל ירושלים סיכמה עם קית בנט, כי לא יתאמן עד להחלטת השופט המחוזי בת"א שאול אלוני ביום ב' הקרוב, מדווח כתבנו בירושלים שמואל חיות. אתמול בחן המאמן רן כהנא את האמריקני גרג חיינס. האחרון ניבחן גם באליצור נתניה, אך זו העדיפה את פיל לוקט.

■ כדורסלני־הרכש החדשים של הפועל חולון, קני אורנג' וג'ו דאוסן, ביחד עם ג'יימס טרי, כדורסלן הקבוצה בעונה האחרונה, יגיעו היום מארה"ב. אוהדים ומקורבים בחולון כבר מצפים בקוצר רוח לאימון הראשון, במוצ"ש, שיערך בהדרכת עוזר־המאמן אילן סובלסקי, מדווח כתבנו יצחק עזרא. ב־3 בספטמבר תשתתף הקבוצה בטורניר בבריסל, בהשתתפות אלופת צרפת אורטז, טורינו ושתי קבוצות הולנדיות. מהולנד תמשיך הקבוצה לפולין.

■ חברת „הדר" תאמץ בעונה הבאה את קבוצת הכדורסל של הפועל ת"א, מוסר דן חי. מייק לארגי יצטרף לאימוני הקבוצה ביום שלישי הבא, לקראת משחק הפרידה ממנו ב־25 בחודש. היום יעבור מייק לדירה שהעמידה לרשותו הקבוצה למשך חודש ימים.

האוהד האיטלו־גרמני של דייגו

אוהד איטלקי שרוף של נאפולי, המתגורר בגרמניה, מקדם את פניו של דייגו ארמנדו מראדונה, בבואו אתמול עם קבוצתו לנמל התעופה של המבורג. היום יתקיים בהמבורג משחק בין הקבוצה המקומית לבין נאפולי (צילום רדיו: „רויטר")

העברת השנה: כגן לרמת־אביב

מאת דן חי

אליעזר כגן, כדורעפן נבחרת ישראל והפועל המעפיל, ישחק בעונה הבאה בהפועל רמת־אביב. שני הצדדים סיכמו אתמול את פרטי ההעברה של הכדורעפן מספר אחד במדינה.

לכגן הופנו הצעות מחמש קבוצות. הוא העדיף לבסוף את רמת־אביב, מאחר שממנה קיבל את ההצעה הטובה ביותר.

כגן אמר אתמול שהוא מקווה שהפועל המעפיל לא תעמוד בדרכו, ותקיים את הבטחתה לשחררו ללא כל תנאי, עם עזיבתו את קיבוץ המעפיל.

הפועל בת־ים
מברכת את
גדעון מוליוף
מחברת דיאדורה
ברכות לבביות ומיטב האיחולים
לרגל נישואיך
מאחלים: הפועל בת־ים
ההנהלה, המאמנים והשחקנים

באר־שבע: צרות עם בן־חמו ודוידי

מאת נדב דייג

רפי בן־חמו, שחקן ההגנה של הפועל באר־שבע, עלול להחמיץ את מחנה־האימונים של קבוצתו, שייפתח ביום א' הקרוב, בקרן, מערב־גרמניה.

בן־חמו מבקש לפתוח את חוזהו, שנחתם לפני כשבועיים, ולערוך בו מספר שינויים. „אחד הסעיפים בהסכם היה פשרה בעניין כיסוי חובות־העבר של האגודה. המחאה הראשונה לא כובדה בבנק ולכן אני רואה את ההסכם כבטל", אמר השחקן. הוא מבקש להיכנס למו"מ חדש ולהבטיח כי חובות העבר ישולמו לו במלואם.

בהנהלת מחלקת הכדורגל של באר־שבע אין כל כוונה לשנות את חוזהו של השחקן.

בעיות גם עם אפרים דוידי. השוער הבינלאומי סירב לקבל אמש את כרטיס־הטיסה המיועד לו, למחנה־האימון במערב־גרמניה. דוידי נחוש בדעתו שלא להצטרף למסע, אם לא יסוכמו תנאיו הכספיים לעונה הקרובה.

אווירת משבר בהפועל ר"ג ערב הנסיעה למחנה בחו"ל

מאת יאיר גיסר

קבוצת הפועל ר"ג עומדת להמריא מחר לפרנקפורט, גרמניה, כדי לקיים מחנה אימונים בן 11 יום בביטליס, שבגבול לוקסמבורג.

מאמן הקבוצה, משה מאירי קבע אתמול את סגל 17 היוצאים מבין ה־18, לאחר משחק האימון שבו הפסידה הקבוצה בכפר־סבא, לקבוצת הפועל המקומית 1:0, משער עצמי של הבלם צורי אוזן.

הקשר אבי ברשצקי לא זומן לנסיעה, והדבר גרם לוויכוח חריף בין מאירי ומנהל הקבוצה רוני אבירי, שתמך בשיתופו של ברשצקי במסע. גם שחקני הקבוצה, בראשות הקפטן אריק גילרוביץ רוצים שברשצקי יסע.

קפטן מכבי נתניה לא מתאמן:

חיים בר: „כואב לי הגב"; מכבי נתניה: „כואב לו הכיס"

מאת אבינעם פורת

ארבעה ימים לפני נסיעתה למחנה אימון במערב־גרמניה, הצטרף אתמול לרשימת המחרימים את אימוני מכבי נתניה, גם הקפטן חיים בר. בנתניה משוכנעים שהרקע הוא כספי, אם כי בר, נימק זאת בכאבי גב.

כששאלתי אותו אם כאבי הגב שפקדו אותו אתמול, באימון, לא ישפיעו על נסיעתו למערב־גרמניה, השיב: „אם הגב ימשיך לכאוב לי, אשאר בארץ. הרי הטיפול הטוב ביותר לכאבים כאלה הוא כאן".

אתמול ערך בר אימון כושר קליל במכון וינגייט, וסיפר: „עשיתי תרגילי התעמלות, שלא השפיעו על הגב שלי". יצחק תשובה סגן יו"ר מכבי נתניה אמר כי „החשבונות ייבדקו הבוקר ואני מקווה שנתגבר על חילוקי הדעות כבר היום".

פול דייויס, המחלים מפציעה, חוזר היום לאימונים.

מילצ'ן מציע: אריה חביב ליפו, בוארון להרצליה

מאת אבינעם פורת

אריה חביב, השוער הלאומי לשעבר, יוצע ע"י מרכז מכבי למכבי יפו מהליגה הארצית. משה בוארון, שהיה העונה שחקן הרכב ראשון במכבי נתניה, והרוצה לעזוב את הקבוצה – יוצע למכבי הרצליה מליגה א'!

עוריקס מילצ'ן, מ"מ יו"ר ההתאחדות לכדורגל, אמר: „אנחנו רוצים להחזיר את יפו ללאומית ולהעלות את מכבי הרצליה לליגה הארצית. אני מקווה ששני השחקנים הללו, השייכים למכבי נתניה, יסכימו להצעות".

מילצ'ן הודה, כי מרכז מכבי החליט שלא לעמוד עוד בדרכו של ירון פרסלני, המבקש לעבור להפועל כפר־סבא. „אנחנו לא יכולים לאחוז בכוח בשחקן בסדר־גודל כמו פרסלני".

גם בכיוון ההפוך: הפועל י־ם רוצה חלוץ בלגי

המדובר בחלוץ בן 22 מקבוצת אוסטנדה, שאביו יהודי. יו"ר התאגיד הירושלמי: נעזור לו להתגייר

מאת שמואל חיות

ראשי הפועל ירושלים אמורים להיפגש היום עם נציגי הקבוצה הבלגית אוסטנדה והחלוץ המרכזי רינוק, כדי לנסות ולסכם על העברת החלוץ לשורות הירושלמים.

התפתחות יוצאת־דופן זו החלה שלשום, כאשר הפועל ירושלים קיימה משחק־אימון מול אוסטנד ונוצחה 3:2. את עינם של המאמן שייע פייגנבאום וראשי הקבוצה צד בחור בשם רינוק, 22, שהבקיע שניים מן השערים לבלגים. בבירור שערכו במקום העלו אנשי הפועל ירושלים, כי לרינוק רקע יהודי מבית: אמו נוצריה, אבל אביו יהודי ממוצא פולני.

אלי מויאל, יו"ר תאגיד הקבוצה, הנמצא איתה בבלגיה, סיפר לנו אתמול טלפונית: „קיימנו שיחות עם ראשי אוסטנד ועם רינוק עצמו וגילינו נכונות לשחררו. הם מוכנים למכור אותו בעשרת אלפים דולר. הוא עצמו משתכר 600 דולר בחודש. אני חושב שבהחלט ניתן לעמוד בהוצאות הללו. בקשר ליהדותו של הבחור – אין בעיה. מכיוון שיש לו רקע יהודי, נעזור לו בלימודי הדת והוא יתגייר כהלכה".

במשחק מול אוסטנד, מצמרת הליגה השניה בבלגיה, היוותה הפועל ירושלים יריב שקול ברוך־כלל. במחצית פיגרה ירושלים 2:0, אבל מיפנה במחצית השניה משערים של שוקו נומדר (65, המצטיין בשורות הירושלמים) ומאיר נחמיאס (80) איזנו את התוצאה. שער הנצחון של הבלגים הושג שלוש דקות לסיום.

היום תקיים הפועל ירושלים משחק אימון נוסף, מול קבוצת קנוקה, אף היא מצמרת הליגה השניה בבלגיה.

1:3 למכבי פ"ת במשחק אימון מול מכבי נתניה

מאת משה רוזן

עשרות אוהדים, שבאו אתמול לחזות בשחקנה שחוזר־השער של מכבי נתניה, פול דייויס, במשחק האימון מול מכבי פ"ת – התאכזבו. דייויס אומנם לבש אימונית, אך פציעה בקרסולו השאירה אותו על ספסל המחליפים.

במשחק עצמו ניצחה פ"ת 1:3. נתניה, ללא האחים מנחם וללא חיים בר, הוליכה 0:1 משערו של בני לם, אך רפי כהן, סיימון דוידסון ואלישע לוי, במחצית השניה, העניקו את הנצחון לפ"ת.

במשחק צפה גם מאמן נבחרת הנוער שלמה שרף. הוא בא לחזות בקפטן נבחרת הנערים, רן בן־שמעון מפ"ת, אך זה לא שיחק, עקב פציעה. שרף התרשם משחקני פ"ת מיכה צופין ואילן טוראל.

בוני גינצבורג, אימון ראשון במכבי חיפה. החולצה של אבי נשארה בארון

„בסיום העונה התקשרתי לאבי. ביקשתי שאם ייצא לחו"ל — שימליץ עלי כאלטרנטיבה"

אני יודע שיש ממני ציפיות. המצב מאוד עדין וכל נסיון לערוך השוואות ביני לבין אבי לא יהיה במקום. החיים הרי צריכים להימשך. מישהו היה צריך לבוא ולעמוד בשער של מכבי חיפה. בשבילי זהו אתגר גדול. אין לי רגשי אשם בשל העובדה שאני מחליף את אבי

מאת גולן חזני

„בסיום עונת המשחקים האחרונה התקשרתי לאבי רן הביתה. שמעתי שהוא רוצה לשחק בחו"ל וביקשתי ממנו, שאם אכן ייצא לחו"ל, אז שימליץ עלי, כאלטרנטיבה, למכבי חיפה". כך גילה אתמול בוני גינצבורג, אחרי האימון הראשון שערך במכבי חיפה.

„כבר בסוף העונה החלטתי שאני לא ממשיך במכבי ת"א. ידעתי בדיוק מה המצב שם, מבחינה כלכלית כמובן. הקבוצה עמדה בפני פשיטת־רגל, ולכן חשבתי על אלטרנטיבות. מכבי חיפה היתה אחת מהן. אני לא מופתע מהעובדה שאני משחק במכבי חיפה. אני מופתע מהצורה שזה קרה, עצוב שהעניינים התפתחו דווקא בצורה כזו".

איזו הרגשה היתה לך לפני האימון?

„לא היו חששות. היו כל מיני מחשבות. המצב בקבוצה הוא לא פשוט ולא קל. אבל כל הגורמים צריכים להתמודד עם המצב הזה ולא להתנער ממנו".

אכן היתה זו הרגשה מוזרה במקצת, לראות את בוני בבגדים של מכבי חיפה. לא, לא חולצת האורנג' של אבי רן ז"ל. בוני לבש חולצה חדשה, בצבע כחול. חולצת האימון של אבי נשמרה בארון.

ידעת שיהיה קשה מכל הבחינות, אוהדים, שחקנים, תמיד עלול מישהו לפלוט: „אבי לא היה סופג שער כזה", או „אצל אבי זה לא היה קורה", אבל החלטת בכל זאת לבוא, לקחת את הסיכון. אתה לא חושש?

„לא יודע. בטוח שיש ציפיות ויהיו גם השפעות. המצב מאוד עדין וכל נסיון לערוך השוואות לא יהיה במקום. החיים הרי צריכים להימשך. מישהו היה צריך לבוא ולעמוד בשער של מכבי חיפה. בשבילי העניין הוא אתגר גדול.

„אין לי רגשי אשם בשל העובדה שאני מחליף את אבי, ברור שהמצב האידיאלי היה שהוא יהיה וימשיך לעמוד בשער, אבל קרה מה שקרה. השתיקה יפה בדברים כאלה".

„האימון הראשון עבר בשלום מבחינתך?

„זה לא היה קל. הייתי המחליף שלו בנבחרת, והיום אני המחליף שלו בחיפה בנסיבות מרגיזות. למרות ההתמודדות המקצועית בינינו, היו היחסים טובים. הייתי מבקר אצלו בבית והוא אצלי. גם כשהוא שיחק לא הרגשתי ממורמר. בשיחות שהיו בינינו אמרנו תמיד שמי שטוב יותר ישחק. אבי שיחק בזכות ולא בחסד. הוא היה בתקופה טובה יותר. כל מלה נוספת שלי רק תגרע. אבי היה דמות נערצת על כולם, גם בזכות יכולתו המקצועית וגם בזכות האישיות המיוחדת שלו.

מה בקשר לארסנל, זה עוד אקטואלי?

„אני מחכה לתשובה מהם, אבל נראה שאיחרתי את הרכבת ברגע שעזבתי אותם. עוזר־המאמן שלהם עדיין לא מסר להם אם ברצונו להמשיך לשחק. אני אמרתי להם שאני מצטער, כי אני לא רוצה לצאת קרח מכאן ומכאן. הייתי צריך לסכם את עתידי בארץ, לכן חזרתי. אינני יודע אם אשחק שם השנה".

השבוע עומד בוני לצאת עם חיפה למחנה־האימון בהולנד. לפי האימון אתמול לפחות, נראה שיידע להתאקלם במהירות.

בוני גינצבורג באימון הבכורה שלו במכבי חיפה. החולצה שלו, בצבע כחול היתה חדשה. חולצת האורנג' של אבי רן נותרה בארון (צילום: רון סלומון)

משה רן ביבנה: „אל תשכחו את אבי"

מאת יאיר גיסר

„אני מבקש לא לשכוח את שמו של בני, אבי, ולהנציח את זיכרו כספורטאי", אמר אתמול משה רן, אביו של השוער המנוח, במרכז הספורט ביבנה, לפני גמר טורניר הקט־רגל שנערך במקום.

ליאור רוזנטל ורפי אוסמו (הקטן) שליוו את האב, וראש עיריית יבנה יהודה ברוס, היו בין 700 הצופים במשחק, שהסתיים בתוצאה 2:1, לזכותם של חיים אולאי, אשר סלומון ואבי פרץ, שחקני מכבי יבנה.

טורניר קט־רגל נוסף לזיכרו של רן ייערך הערב בחצור הגלילית במעמד בני המשפחה.

שוק הכדורסלנים – לא היו „מציאות"

ומי לא בא? שטרייכמן

בין הכדורסלנים בלטו אלה שקמו אתמול בבוקר בלי לדעת אם ולאיזה קבוצה יעברו. אחד כמו שחר דיקמן, בעונה שעברה שחקן חמישייה ראשונה בהפועל ת"א, בא, נעמד במרכז הרחבה וחיכה להצעות. בסוף עבר למכבי חדרה מהארצית.

לליאור ארדיטי, כדורסלן מכבי ת"א בעונה שעברה, היה קצת יותר מידע על העתיד שלו. ארדיטי היה אמור לעבור למכבי ר"ג. אלא שזו המתינה, ברגע האחרון, לאפשרות שרון שטרייכמן, שחקן מכבי ת"א הנמצא בהסגר, ייאות לבטל את ההסגר ולהצטרף אליה. שטרייכמן חתם בינתיים על חוזה עם הפועל ת"א, לפיו יהיה שחקן־אימונים במועדון העונה ושחקן מהמניין בעונה הבאה.

הפועל היתה מוכנה לוותר על החוזה, תמורת פיצוי, קבעו לאתמול בבוקר פגישה בין יורם דורי וצבי לוצקי, חברי הנהלת הקבוצה, לנציגי ר"ג. כל הכבודה הגיעה לפגישה. שטרייכמן לא. גם לא השאיר אחריו עקבות. בלי המחותן לא יכלו לסכם את העיסקה. כך, רק סמוך לסיום מועד ההעברות, החליטה מכבי ר"ג לצרף את ארדיטי.

קפלן הועבר בפלאפון

יצחק פרי, האיש החזק של מכבי ראשל"צ, מיקם את מכוניתו בחניון הבניין הסמוך לאיגוד. לצד המכונית עמד מאמן הקבוצה, יהושע רוזין. פרי ישב בתוך המכונית וניהל בפלאפון שיחה עם סטיב קפלן. בסוף סיכמו את כל הפרטים הקשורים להעברתו של הכדורסלן הבינלאומי הוותיק בן ה־37.5 מרמת־השרון לקבוצתם.

קודם לכן ביקשו אנשי ראשל"צ „מתאזרח" אחר, קני לבנובסקי, אך זה סיכם לבסוף עם אליצור קרית־אונו. עכשיו ישחק קפלן בצוותא עם ג'ון ויליס (בחודש הבא בן 35) וקורקי גלסון (30).

נפתלי גושן: השנה ה־13

סיפור בפני עצמו הוא ריכז הליגות באיגוד, נפתלי גושן. כמעט כל שם של שחקן ממקומות הישוב הנידחים ביותר, מהליגות הנמוכות, הפחות מפורסמות – אומר לו משהו.

13 שנה בתפקיד. כל עונה הוא נהנה מחדש מהמקצוע. אתמול היה זה יומו הגדול. חילק פקודות כאילו היה רס"ר משמעת, וכאשר הגיעה שעת השין, גירש את המאחרים. כך נהג גם כלפי עו"ד רונית ג'מצ'י, אחותו של דורון, שהופיעה ב־1.20 בצהריים עם מאיר הייניק. לבסוף התרצה וקיבל את העברתו של הכדורסלן מאליצור פ"ת להפועל באר־שבע. זו היתה ההעברה האחרונה.

סוכני־השחקנים עבדו בימים האחרונים שעות נוספות. כך עו"ד שמעון דגן, שיצג עשרות כדורסלנים וגייס בביתו את אשתו להדפסת החוזים. כך גם נתן אמיר, רונית ג'מצ'י, אבי ויזלטיר וכל השאר.

אבל נחזור לסיפורו של גושן. ביקש להפגין שרירים גם נגד שני קציני־משטרה בלבוש אזרחי. שני הסדרנים הקבועים, נסים עובדיה ומשה גרווינסקי, מנעו תחילה את כניסתם למשרדים. הקצינים הציגו תעודות, אך גושן היה תקיף: „אין כניסה", אמר. אלה הצליחו בכל זאת להיכנס. אמרו שהם מחפשים חשוד, עשו סיבוב במקום ויצאו.

להצמיד ל„שמן" מאמן כושר...

אתמול, שעה אחרי ירידת המסך על מועד ההעברות, היה קשה שלא לרחם על עסקן הפועל חיפה, דורון ויזיגר, שעשה נסיונות נואשים להשיג ברגע האחרון שחקן־רכש לקבוצתו.

ב־12.50 בצהרים, שעת סיום ההעברות, שוחח ויזיגר בטלפון עם מאמן הקבוצה, יריב ורשיצקי. שמע מהמאמן את „בשורת האיוב" מבחינתו, כי נדחתה בקשת הקבוצה מבית־המשפט בחיפה, להאריך את מועד ההעברות לגבי לו סילבר. „חבל, סילבר נשבע לקובי שלזינגר שיבוא", מילמל העסקן.

ויזיגר דיווח לורשיצקי, כי „השמן" (התכוון למתאזרח ג'ף רודום ממכבי מנחמיה) ירד מהפרק: „קבוצתו ביקשה ברגע האחרון עוד 7000 דולר". קודם לכן כבר דיברו החיפנים על אפשרות להצמיד לו מאמן־כושר, כדי שיוריד תוך פרק־זמן קצר עשרה קילו ממשקלו.

ויזיגר המשיך לנסות. סיפר לורשיצקי: „האופציה היחידה שלנו היא להחתים את מייק אוליברי מאליצור נוה־דוד רמלה. סוכנו, נתן אמיר, הציע לי אותו ב־30 אלף דולר". כעבור 10 דקות שיחה נוספת עם חיפה, הציעו לו לנסות לגמור עם סוכנו של אוליברי על 18 אלף דולר ומענקים. אבל עוד לפני שהעסקן החיפני ירד לחפש את אמיר מצאו האחרון והשיב בשלילה. אוליברי ירד מהפרק.

ויזיגר חזר קצת מאוכזב לחיפה, לא לפני שהבטיח: „אם נצליח להישאר בליגה, בעבור שנה תהיה לנו קבוצה טובה".

חיים זלוטיקמן (מימין) אינו רק משחק בהפועל ת"א. אתמול התברר כי הוא הפך ל„יועץ סתרים" לכמה מחבריו ואנשי הפועל חיפה. כאן הוא נראה משוחח עם הרכש המכבי החדש וילי סימס

(הצילומים: אברהם חסון)

החלטורה של זלוטיקמן: יועץ־סתרים

חיים זלוטיקמן, כדורסלן הפועל ת"א, גילה יכולת לא רעה גם בעסקנות. אנשי הפועל חיפה אימצו אותו לשעות הבוקר כיועץ־סתרים. גם חברים של השחקן באו להיוועץ עימו להיכן כדאי לעבור. לחיים יש ותק לא קטן בשוק. לפני שנה עבר מהפועל חולון להפועל ת"א. לפני שנתיים – מהפועל חיפה לחולון.

■ בקומה השלישית במשרדי איגוד השופטים התמקם מטה המרכזים. רכזי ומורשי החתימות של הפועל, מכבי, אליצור ובית"ר: איתן חפר, דוד פריש, שלמה לוצקי, מנחם וייצהורן ואבנר קופל. אלה ייצגו את ה„פטנט הישראלי", המרכזים. כמעט לכל טופס־העברה צירפו את חתימותיהם.

■ חנן קרן (36), אף הוא בינלאומי ותיק מאוד (101 הופעות בינארציות) „נחת" בהפועל אילת (א'), אחרי הופעה באליצור קרית־אונו.

ההעברות בלאומית

השחקן	עבר לקבוצה	מקבוצה
וילי סימס	מכבי ת"א	אליצור נתניה
גלעד כץ	מכבי ת"א	מכבי דרום ת"א
יצחק כהן	מכבי ת"א	מכבי דרום ת"א
יאיר אלכסנדרוני	מכבי ת"א	מ"מ גבעת־שמואל
האווי לאסוף	הפועל ת"א	מכבי ת"א
ג'ונתן דלזל	הפועל ת"א	הפועל חיפה
יונתן בר־טל	הפועל ת"א	הפועל אריה ת"א
דורון ארליך	הפועל ת"א	אס"א רמת־השרון
רוברט יוברט	הפועל חיפה	הפועל ירושלים
איל טסלר	הפועל חיפה	הפועל גן־שמואל
אור גורן	אליצור נתניה	מכבי ר"ג
ערן מזרחי	אליצור נתניה	הפועל כפר־חיים
יואב קדמן	אליצור נתניה	מכבי ת"א
אלון אופיר	מכבי חיפה	הפועל חיפה
אסף ברנע	מכבי חיפה	הפועל חיפה
שמואל זיסמן	הפועל חולון	גליל־עליון
עופר פליישר	גליל־עליון	הפועל ת"א
נדב הנפלד	גליל־עליון	אס"א רמת־השרון
שני כהן	גליל־עליון	בקעת בית־שאן
גיא גורן	בית"ר ת"א	מכבי רחובות
עופר יעקבי	בית"ר ת"א	הפועל חולון
ליאור ארדיטי	מכבי ר"ג	מכבי ת"א
אבי שילר	מכבי ר"ג	מכבי ת"א
מנחם אטלס	הפועל ירושלים	מכבי ארזים ר"ג
ארז חזן	הפועל ירושלים	גליל־עליון
שמואל גנדלמן	נוה־דוד רמלה	מכבי חיפה
בועז רזמון	נוה־דוד רמלה	הפועל אילת
סטיב פולק	נוה־דוד רמלה	אליצור רמלה
פנחס הוזז	נוה־דוד רמלה	בית"ר ת"א
חיים טורי	מכבי נתניה	אליצור אלי נתניה
סטיב שלכטר	מכבי נתניה	מכבי חיפה
דיוויד בלאס	מכבי נתניה	הפועל ירושלים

ההעברות הבולטות בארצית

השחקן	עבר לקבוצה	מקבוצה
ג'ון ויליס	מכבי ראשל"צ	הפועל ת"א
סטיב קפלן	מכבי ראשל"צ	אס"א רמת־השרון
איתי שביט	קרית־מוצקין	הפועל חיפה
מוטי אמושה	קרית־מוצקין	מכבי כרמיאל
עודד שטיינברגר	מכבי דרום ת"א	מכבי ת"א
דוד נגודי	מכבי דרום ת"א	מכבי פ"ת
ירדן רוזנברג	מכבי פ"ת	מכבי חיפה
ארז גולדשמיט	מכבי פ"א	מכבי חיפה
שחר דיקמן	מכבי חדרה	הפועל ת"א
יצחק כהן	אס"א רמת־השרון	מכבי דרום ת"א
אייל חי	אס"א רמת־השרון	הפועל ת"א
עזריאל קאליש	הפועל גבעתיים	הפועל ת"א
שאול שטיין	אליצור קרית־אונו	בית"ר ת"א
קני לבנובסקי	אליצור קרית־אונו	נרשם מחדש
מאיר הייניק	הפועל באר־שבע	אליצור פ"ת

אבי שילר, כדורסלן מכבי ת"א חותם על טופס ההעברה למכבי ר"ג. לידו סוכנו עו"ד שמעון דגן

בשבע וחצי בבוקר כבר היו אתמול אנשי כדורסל ברחוב מרמורק בתל־אביב. ראשי הפועל רעננה הקדימו לבוא לבניין איגוד הכדורסל, כדי לגמור ראשונים את ההעברות שלהם. מאוחר יותר, כבר המה הרחוב שחקנים, עסקנים וסתם „גרופיס", שבאו לראות ולהיראות. קפה „סקאלה", שהיה בעבר לב ליבו של שוק־השחקנים, הפך למסעדה סינית. יושבי השוק נדדו, איפוא, לבית־קפה סמוך. חלקם פלשו למסעדה הסינית, כדי להמשיך ולקיים את מסורת „סקאלה". התנועה ברחוב מרמורק היתה איטית. את הכביש חצו הלוך ושוב עסקנים. על המדרכה הרחוקה מהאיגוד ניצבו ה„מתבודדים", אלה שרצו לגמור עניין בשקט. במדרכה הסמוכה לאיגוד עמדו המתבלטים, אלה שרצו לבלוט לכל עין. הסיפורים הקטנים והגדולים של יום ההעברות האחרון

מאת רפאל נאה ודן חי

מראה כללי את מול של רחוב מרמורק בת"א, בחזית משרדי איגוד הכדורסל. כבר בשעה 7.30 בבוקר היו כאן אנשים

ויזלטיר נחקר במשטרה בחשד שמכר את בנט ל־3 קבוצות

את התלונה נגדו הגיש יו"ר בית"ר תל אביב, אבנר קופל • אבי ויזלטיר: „הוא מנסה להתנקם בי. הטענות שלו הן עורבא פרח"

מאת דן חי

סוכן־השחקנים אבי ויזלטיר נחקר אתמול במיפלג ההונאה של המשטרה. זאת, בעקבות תלונה שהגיש נגדו למשטרה אבנר קופל, יו"ר מחלקת הכדורסל של בית"ר ת"א.

קופל טען בתלונתו כי ויזלטיר מכר את הכדורסלן קיט בנט לשלוש קבוצות בו־זמנית (הפועל חיפה, הפועל ירושלים ובית"ר ת"א). בעקבות התלונה זימן מיפלג ההונאה את ויזלטיר לחקירה.

מהמשטרה הוברר אמש, כי מדובר בחקירה בשלב התחלתי בלבד, ועדיין לא ברור האם נעברה כלל עבירה לכאורה.

אמש, אחרי החקירה במשטרה, תקף ויזלטיר את אבנר קופל על הגשת התלונה. לדבריו, התלונן נגדו קופל רק כדי להתנקם בו, על שלא הסכים לעיסקה, לפיה תעביר בית"ר את זכויותיה על קיט בנט לטובת הפועל חולון ובתמורה תקבל מהחולונים את ניב בוגין ותומר חנוך.

„הטענות שלו נגדי הן עורבא פרח", אמר ויזלטיר. „דיברתי עם קבוצת הפועל על בנט, רק אחרי שבית־המשפט החליט שהשחקן יכול לעבור לקבוצת הפועל בלבד. אני אבדוק עם העו"ד שלי אם אוכל לנקוט צעדים משפטיים נגד קופל על התלונה".

אבנר קופל הגיב אמש: „יש בידי כל ההוכחות לכך שויזלטיר אכן מכר את בנט לשלוש קבוצות. אדם שמוכר במודע דבר כלשהו לשלושה גורמים שונים וגובה כסף, עושה מעשה הונאה ממדרגה ראשונה. שילמתי לויזלטיר 19 אלף ש"ח במזומן עבור בנט. הוא בינתיים הלך וסיכם עם קבוצות אחרות. אם יתברר לנו ביום שני הקרוב, בעת הדיון בבית־המשפט בעניין בנט, שהוא סיכם השבוע גם עם הפועל ירושלים, הרי שהוא גם עבר על צו־מניעה זמני שהוצאנו בבית־המשפט, נגד העברתו של בנט לכל קבוצה. אני אנקוט, במקרה כזה, בצעדים המתאימים".

בית"ר ת"א, כדורסל: איך 100 צופים למשחק, יכסו 90 אלף דולר לשנה לקית בנט?

מאת שמואל חיות

מאיפה יש לבית"ר ת"א, עם ממוצע של כ־100 צופים למשחק ביתי, 90 אלף דולר כדי לשלם לשחקן כדורסל? התשובה לכך לא ברורה. לנו נודע כי זהו הסכום שהציעה בית"ר לבנט, כדי שיחליט לשחק בשורותיה. השכר כולל דירה, וכרטיסי טיסה לארה"ב. אבנר קופל, יו"ר בית"ר ת"א, אמר אתמול לכתבנו דן חי, כי הציע לבנט 60 אלף דולר „בלבד".

כפי שכבר פירסמנו אתמול, בנט ישחק כנראה, בהפועל ירושלים. שם, ישתכר „רק" 80 אלף דולר. בנט עצמו היה מעדיף את הסכום הגבוה יותר, אבל פסיקת שופט, מכריחה אותו לשחק רק בקבוצות הפועל.

בהפועל חולון, קבוצת הפועל בה היה מעוניין לשחק יותר מכל, היה בנט משתכר פחות מכל מקום אחר – 60 אלף דולר.

■ שלמה „מזמור" לוצקי, בינלאומי לשעבר (11 הופעות בנבחרת), רכז הכדורסל הוותיק של מרכז מכבי, השתתף בראשונה ב„סחר הסוסים" הזה: „הופתעתי לטובה. הכל נעשה בצורה חברית. כדורסלנים עברו ממרכז למרכז ללא ויכוחים. היו איזה 15 כדורסלני נוער ממכבי ת"א שעברו ללא בעיות להפועל. העברות בין היריבות העירוניות היו גם במקומות ישוב אחרים". הגיע איתן חפר מהפועל. לוצקי לחץ את ידיו, הודה לו על שיתוף־הפעולה.

■ וילי סימס הגיע למשרדי האיגוד, כדי לראות איך יגאל שצקי מעביר אותו למכבי ת"א. אחרי ששצקי סיים את פרוצדורת ההעברה, הוא חייך לעבר סימס ואמר: „עכשיו, גם אם תרצה, כבר לא תוכל לעבור לקבוצה אחרת".

■ אתמול הסתיימו ההעברות, אך לגבי החדשים והחוזרים, המועד הסופי הוא שבוע לפני פתיחת הליגות (אלה יחלו ב־28 בספטמבר). את הזר החדש אפשר להחליף עד המחזור השישי. מכבי ת"א, למשל, עדיין לא רשמה עדיין את מוטי דניאל. האחרון נחשב לשחקן חופשי, אחרי שסיים שנתיים בהסגר. לכן ניתן לרשום אותו עד שבוע לפני פתיחת הליגה.

רלף: צריך לאפשר העברות ללא הגבלה – כמו בגרמניה

מאת רפאל נאה

רלף קליין, מאמנה של מכבי ת"א לא הגיע אתמול ל„בורסה". סולד מהאירוע. באותן שעות של רעש, התרווח בביתו באבן־יהודה.

רלף: „התפתחות הענף דורשת מהאחראים לשנות דברים. כפי שבלתי נמנע, לדעתי, למנות מאמן שידריך אך ורק את הנבחרת, גם בנושא ההעברות יש לשנות את הגישה, בגלל הכסף הרב המתגלגל בשוק. בתקופה הקצרה מאז שבתי מגרמניה, אני חש שהמצב בלתי נסבל".

לקליין כמה הצעות:

● ההחלטה הנבונה ביותר תהיה לאפשר העברות חופשיות ללא הגבלה והתערבות המרכזים. הכדורסלנים אינם עבדים. זכותם לבחור לעצמם את הקבוצה המתאימה ביותר. מבחינת הכדורסלנים קיימות אלף ואחת בעיות. קיים שחקן שאינו רוצה לשבת על הספסל בקבוצה מסוימת, האחר רוצה לשחק קרוב לבית וכך הלאה. פתיחת השוק תחייב את הקבוצות, לטפל בשחקנים בצורה טובה יותר. סכומי הכסף שמתגלגלים אינם מציאותיים, כפי שהדרישות הן לעתים ללא יחס ליכולת של המבקש".

מה קורה מבחינה זו בגרמניה?

„בית משפט התייחס לכדורסלן כעובד. כדורסלן שהחליף מקום מגורים שוחרר לקבוצה אחרת, למרות שהיה חתום על חוזה בקבוצתו הישנה. בשנתי הראשונה בגרמניה זה לא היה קיים, אבל בהמשך שינו זאת. הלכו עם הזמן".

כיצד היית מיישם זאת בארץ?

„יש להכניס סעיף בתקנון שכדורסלן יוכל לעבור ללא הגבלה, אך אגודתו תפוצה על עזיבתו. במידה והאגודות לא יגיעו להסכם, יושבת הכדורסלן לשנה אחת ובשניה יהיה חופשי. גם חוק הורים, המונע מכדורסלן לעבור מקבוצה לקבוצה, אלא אחרי שנתיים של צינון, הוא מיושן".

משמאל – יצחק פרי, יו"ר מחלקת הכדורסל של מכבי ראשון לציון, נעזר בטלפון שבמכוניתו כדי לשוחח עם סטיב קפלן ולסכם את העברתו לקבוצתו. מימין – סוכן השחקנים נתן אמיר משוחח עם ג'ף רודום. הבחור משחק במכבי מנחמיה ואנשי הפועל חיפה רצו בו אך העיסקה נמנעה בגלל המחיר הגבוה. לנו לא ברור אם הבחור הגיע בתלבושת ספורט ומגבת כדי להרשים מתעניינים למיניהם או שהוא נמצא בתרגילי דיאטה...

אומרים עליו שיהיה הכוכב הבא של הכדורסל הישראלי, אחרי מיקי ודורון. קבוצות מחזרות אחריו, מנהלות עליו מלחמה בבית־המשפט, שמלוק אמר כבר שהיה מוכן להוציא עליו הרבה כסף ● אבל נדב הנפלד אינו נסחף. הכישרון בן ה־19 בונה את העתיד שלו לאט וביסודיות ● „לא מה שאומרים יעשה אותי שחקן כזה או אחר, אלא העבודה. כרגע אני עושה את זה במקום שנראה לי הכי־מתאים, בגליל. אין שום פסול, מבחינתי, במכבי ת"א"

על הפרק / דן חי

עד היום גדל נדב הנפלד בשקט. אחרים היו אחראים לרעש סביבו. אנשי כדורסל כבר הספיקו להכתיר אותו ככוכב הבא של הכדורסל הישראלי. אחרי מיקי ברקוביץ ודורון ג'מצ'י, אמרו ועדיין אומרים, יבוא עידן הנפלד.

השבוע נפרץ הסכר הזה. פתאום כל ילד בארץ יודע כמה הרוויח הנפלד בשנה שעברה וגם תוהה מי הוא ה„אבא" האמיתי של נדב. אריה מליניאק או לא מליניאק.

אלא שגם הסיחרור המשפטי הזה סביבו לא שינה דבר. יום אחרי החלטת בית־המשפט להשאיר אותו בגליל, הה־פירסומים בעתונים, הוא נשאר אותו נדב הנפלד. שקט, שקול, ריאלי. אומר: „בהיגיון שלי לא נתפס איך אנשים יכולים, לא לעוות את האמת, אלא פשוט להמציא דברים".

המלים הללו מתייחסות לדברים שצוטטו בשמו בבית־המשפט השבוע, כשהפועל גליל־עליון, קבוצתו בשנה שעברה ובעונה הבאה, ואס"א רמת־השרון, האגודה שמחזיקה בכרטיס השחקן שלו, התמקחו מי זכאי לשרותיו בשנה הבאה. רמת־השרון טענה, שרק בזכות מליניאק הלך נדב בשנה שעברה לשחק בהפועל גליל־עליון. ישע כהן, יו"ר הגליל, הוסיף את שלו: „רק בגלל נדב, מליניאק לא נשאר בגליל עונה נוספת. נדב לא הסכים להמשיך להתאמן תחת שרביטו".

נדב על כל העניין: „כל מה שנאמר בשמי וצוטט בשמי פשוט לא נכון. לא אמרתי דבר, לא הוצאתי מלה. הדברים לא היו ולא נבראו. לא אמרתי שאני רוצה את אריה כמאמן או לא. בלי שום קשר, אני עדיין חושב שאריה מליניאק הוא מאמן טוב".

את ההליכה לבית־המשפט הוא לא אהב. אבל הסכים: „אם אין דרך אחרת לקבל מה שרוצים, אין לך ברירה אלא ללכת למשפט".

מודה: „אף פעם בחיי לא הייתי בבית־משפט". גם צופה קדימה. מקווה שבשנה הבאה תיתן לו אס"א רמת־השרון ללכת, בלי להתייצב בפני ערכאות השיפוט. אומר על אגודת־האם שלו: „רוצה לסיים את כל החלק הטוב והיפה שעברנו יחד".

שמואל שמלוק מחרובסקי, מנהל מכבי ת"א, כבר אמר, שעבור הנפלד היה מוכן לשלם הרבה מאוד כסף. אלא שאין הרבה הנפלדים בכדורסל הישראלי. יש רק אחד. העונה כבר דרפו אחריו כמעט כל קבוצות הליגה הלאומית. בעונה שעברה זה לא היה שונה.

■■■

החשיפה הראשונה של הנפלד לתקשורת היתה לפני שנתיים וחצי. נבחרת הקאדטים של מולי קצורין חוללה פלאות במוקדמות אליפות אירופה לקאדטים באיטליה. גולת הכותרת היתה נצחון על הנבחרת המארחת. הנפלד היה כוכב הנבחרת. מאז התחילו להתרוצץ סביבו וסביב אס"א רמת־השרון עסקנים רבים.

הנפלד לא הזדרז לחתום עם המרבה במחיר. העדיף להישאר עונה נוספת ברמת־השרון, אז ליגה א', תחת שרביטו של סטיב קפלן, כמאמן־שחקן ברמת־השרון, חשב שיפיק את המיטב. העדיף לשחק במקום שבו יחוזקו היסודות המוצקים שיש לו בכדורסל, לא חשבון הבנק שלו. במקום שבו גדל, גם הכיר את אריה מליניאק.

השיקול הזה, של טובתו המקצועית, הוביל אותו לפני שנה לגליל. גם העונה העדיף להישאר שם, למרות שבחוזה ההשאלה לשנתיים, שבין רמת־השרון לגליל, יש סעיף המאפשר לו ללכת מהגליל אחרי שנה אחת.

■■■

על העתיד הוא מעדיף שלא להרחיב את הדיבור. מעדיף לא להתייחס יותר מדי לכל הכתרים שכבר הניחו על ראשו. אומר: „לא יודע מה חושבים עלי. אני, בכל אופן, עושה את המכסימום שאני יכול במקום שטוב לי בו, שמתאים לי מבחינה מקצועית להגיע בו למה שמצפים ממני. הדיבורים מסביב יכולים לסחרר. אני צריך, לכן, לשמור על איפוק, על פרופורציות נכונות. לא מה שאומרים יעשה אותי שחקן כזה או אחר, אלא העבודה. כרגע אני עושה את זה במקום שנראה לי הכי מתאים, בגליל".

והדיבורים מסביב לא מלחיצים

לא מרגיש לחוץ. להפך. זו הרגשה די טובה. לפעמים זה נותן לך גב. אבל אתה תמיד צריך להוכיח את עצמך, לשמור על רמה גבוהה, לא לזייף".

רק בן 19. זה לא הפריע לו כבר להופיע במדי הנבחרת הלאומית באליפות אירופה האחרונה בפיראוס. די התרגש כשצביקה שרף, מאמן הנבחרת, אז, זימן אותו. גם העריך את התרומה הרבה שהאימונים והמשחקים במדים הלאומיים נותנים לו.

די הצטער אז שלא תהיה לו הזדמנות להתאמן ולשחק לצד מיקי ברקוביץ. בפיראוס הודה: „די חבל לי שהחמצתי את ההזדמנות. אתה לומד להכיר שחקן טוב, רק אם אתה משחק ומתאמן איתו יחד".

השיבה של מיקי לנבחרת השלימה אצלו את החסר. חזר ואמר השבוע: „הצטערתי שמיקי לא היה. בכל זאת מיקי הוא שחקן גדול שאפשר ללמוד ממנו הרבה".

אחרי שבועיים במחיצתו באימוני הנבחרת, יש לך כבר תמונה שונה עליו?

רואים שהוא מנהיג. לא משנה באיזה מצב הוא, בתוך המגרש או מחוצה לו. הוא תמיד יכול לתרום.

ואיך דורון ג'מצ'י בענייני מנהיגות?

מוקדם מידי להשוות בין שניהם. מיקי בסוף הדרך. דורון עוד בהתחלה.

ואחרי מיקי ודורון ידברו על נדב?

אם מיקי ודורון בטופ של הכדורסל הישראלי, ואני אהיה בטופ, אוכל ללכת אחריהם.

זה אומר גם להגיע בשלב מסויים למכבי ת"א?

אין לי שום מחשבה על מכבי ת"א. כל כדורסלן שואף להגיע לגבוה ביותר. בינתיים זה מכבי ת"א. אין שום פסול, מבחינתי, במכבי. אין מה לדבר על הגהול שם והכל. זו אגודת פאר. אבל יש עוד זמן. בינתיים אני צריך לעשות את המכסימום. רק אחר־כך לשחק באחת מקבוצות הצמרת בארץ".

נדב הנפלד, עם משה ויינקרנץ באימון הנבחרת השבוע – „לא מבין איך אנשים ממציאים דברים שאמרתי"

(תצלום: אברהם חסון)

לוקח את הזמן, נדב

ויינקרנץ: כישרון

מוישל'ה ויינקרנץ, מאמן הנבחרת, מכיר את הנפלד מקרוב רק עשרה ימים. מרחוק, הוא מודה, יצא לו לעקוב אחריו תקופה ארוכה. אומר: „הוא בהחלט שחקן כישרוני. אני מניח שיוכל להתפתח בזכות הכישרון שלו. יש לו מקום בנבחרת, בדיוק כמו בכל קבוצה אחרת בליגה הלאומית. ככל שיצבור יותר ניסיון בנבחרת ובקבוצה, זה יעזור לו להתפתח מהר יותר וטוב יותר".

אפשר להגיד שאחרי מיקי ודורון, הוא יהיה הכוכב הבא של הכדורסל הישראלי?

לא יודע אם הוא יהיה הכוכב בה"א הידיעה, אבל בהחלט יהיה אחד הדומיננטים. מה עוד שגילו הצעיר יביא אותו לפיסגה בתיזמון טוב.

איך זה שאין לנו עוד הנפלדים בין השחקנים הצעירים?

עד היום שואלים למה אין עוד ברקוביצ'ים וג'מצ'ים. יש שחקנים לא ברמה של נדב, אבל פחות או יותר מוכשרים, שניבצר מהם להתבלט בגלל מיגבלות אישיות או קבוצתיות. אפשר לכרוך את זה גם בסיפור של הכדורסלנים האמריקנים בליגה.

כשחקן־חוץ יש עוד כמה נקודות שהוא צריך לעבוד עליהן ולשפר, כמו מהירות, תגובה מהירה יותר ואת היד. אבל בסוף־הכל הוא בכיוון טוב.

מסע־העסקים עם אבא

אייל בגלייבטר החליט שלשום להעדיף את הליגה השניה בבלגיה. כאשר נסע למיבחנים שם, לא יצא עם סוכן, אלא עם אביו. לא קל למצוא לבד מקום קטן כמו האסלט ● עם ההצעה ביד חזר ארצה, כדי להתייעץ גם עם יתר בני־המשפחה: הסבא אליעזר שפיגל והדוד גיורא שפיגל ● מה היה בדיוק נושא השיחה עם הדוד, שהוא גם המנג'ר של מכבי ת"א? אייל: „ההסכם שלי עם מכבי פ"ת מדבר רק על שיחרור לקבוצה מחו"ל. מעבר לזה, רציתי לשחק בחו"ל. זה עדיף בעיני לא רק בהשוואה למכבי פ"ת, אלא גם למכבי ת"א או חיפה" ● גם כשמדובר בליגה השניה? „אני לא רואה בזה פחיתות כבוד. חוץ מזה, זו רק התחלת הקריירה באירופה"

ראיון השבוע / דן חי

באוניברסיטה למד אייל בגלייבטר גיאוגרפיה. זה לא עזר לו במיוחד לפני כשבועיים למצוא על המפה מקום קטן ולא מוכר בשם האסלט. אי־שם, בצפון־מזרח בלגיה.

כשצילצל אליו סוכנו, כדי להזעיק אותו למיבחנים בקבוצת הליגה השניה בבלגיה, לא ידע אייל על מה בדיוק הוא מדבר. בכל זאת, כמי שחלום אירופה מושרש עמוק בתוכו, לא חשב פעמיים ויצא לדרך. שלשום, אחרי שורה ארוכה של התלבטויות, ישב שוב וארז את המזוודות. לא לפני שהחליט שהאסלט תהיה התחנה הבאה בקריירה שלו.

את האמת, אייל?

„נו".

לפני שנסעת להאסלט, בכלל לא ידעתי שיש מקום כזה בבלגיה.

„גם אני לא ידעתי לפני שנסעתי".

עכשיו אתה יודע?

„כן. זאת עיירה מקסימה. 70 ק"מ מבריסל. מרחק דומה מאנטוורפן. מספיק מקסימה כדי לבלות בה שנה, אולי יותר".

יש שם גם כדורגל?

„אין להם במה להתבייש".

אתה היית מתגאה בקבוצות הליגה הארצית שלנו?

„אין מה להשוות את הרמה".

נו, אז הענין מושלם.

„כל העסק באמת נראה טוב. אבל צריך לזכור, שאני רואה בהליכה שלי לשם רק צעד ראשון בקריירה אירופית, שאני מקווה שתהיה ארוכה ומוצלחת. גם לא רואה בזה פחיתות־כבוד לשחק שם. לא מפחיד אותי שזו ליגה שניה. עדיף להתחיל מקבוצה קטנה, כדי להמשיך משם קדימה, מאשר ההפך".

למוטי איונר הפטנט הזה לא כל־כך הלך.

„מוטי לא הלך לקבוצה קטנה. קשה לקרוא לרודה 'קטנה'. חוץ מזה, אני אף פעם לא מסתכל על אחרים".

אז בוא נסתכל על בגלייבטר. ליגה שניה בבלגיה זה יותר טוב מקבוצה בליגה הראשונה בארץ?

„אחרי שאתה רואה את הכדורגל שם, אתה מבין את ההבדל. לא חשוב באיזו ליגה משחקים. הכל מקצועי. לכן יש אפשרות להתקדם. יש שם אנשים רציניים. במכבי פ"ת יכולתי לשחק עוד עשר שנים ולא להתקדם".

אם זה כל־כך מוצלח, בשביל מה היית צריך לחזור לארץ כדי להתייעץ עם קרובי־משפחה, לפני שהחלטת?

„זה די טבעי, שמתייעצים לפני החלטה כזאת".

לא לקחת לשם, בשביל זה, את אבא שלך?

„רציתי לחזור ולדבר עם עוד קרובים, לדבר עם הקבוצה".

וגם עם הדוד?

„גיורא? הספקתי לדבר גם איתו".

על אפשרות שאולי תבוא למכבי ת"א במקום ללכת להאסלט?

„זה לא היה עניין כל־כך פשוט. ההסכם שלי עם מכבי פ"ת, בעניין השיחרור, מדבר על עזיבת הקבוצה לטובת משחק בקבוצה בחו"ל, לא בארץ. מעבר לזה, רציתי לשחק בחו"ל. האפשרות הזאת עדיפה בעיני לא רק בהשוואה למשחק במכבי פ"ת, אלא גם במכבי ת"א או חיפה".

החלום לשחק בחו"ל מלווה את אייל כבר כמה שנים טובות. בזמן שאחרים שמרו על תקווה דומה בבטן, לא התבייש אף פעם להודות בכך בפה מלא. למרות שבנבחרת רכש ניסיון בינלאומי מוגבל ביותר: הופעה אחת בלבד, כמה דקות במשחק נגד סקוטלנד, לפני שנה וחצי.

לפני שנה, דומה היה שהוא קרוב לסיכום עם שטרסבורג הצרפתית. בסופו של דבר לא יצא מזה כלום. אייל תלה את האשמה במכבי פ"ת. טען שדרשו תמורתו סכום גבוה מדי. הסכום הזה הבריח, לדעתו, את הצרפתים.

בתגובה על מהלך העניינים הזה נכנס להסגר בינלאומי. הודיע שיסכים לצאת ממנו רק כאשר יובטח לו שיחרור לקבוצה בחו"ל, שנה מאוחר יותר (בתום העונה האחרונה). אחרי שני מחזורי ליגה עם נקודה אחת בסך־הכל, באו אליו אנשי מכבי פ"ת עם הצעה דומה. לפי ההצעה יוכל לשחק בחו"ל ללא הגבלת זמן. אייל חזר לשחק בפ"ת.

הקיץ ביקש לממש את ההסכם. האסלט, מהליגה השניה, ענתה מהבחינה הזאת על הדרישות. עד שהוא יצא מכל הסבך הזה, הספיקו אחרים להגשים חלום דומה לזה של אייל ונסעו לשחק בחו"ל. היו שהבטיחו לעצמם מקום בעונה הקרובה בליגה הראשונה בבלגיה לפניו. רק הוא, דומה היה, ישאר כאן, עד שנפלה עליו ההצעה מהאסלט, כגלגל־הצלה אחרון.

יש לו הסבר לעיכובים האלה. חוזר לענין ההופעה הדלה בנבחרת. מודה: „לא היה לי רקורד עשיר. רק הופעה בינלאומית אחת. אלה הם הדברים ששואלים עליהם, כשאתה בא להיבחן בקבוצה. אבל זה לא רק זה. יש כאן גם עניין של מזל. לפעמים אתה מגיע לקבוצה ומגלה שהיא הגבילה את מיכסת הזרים שלה, או שהיא מחפשת שחקן בתפקיד אחר".

למרות הקשיים הוא שומר על אופטימיות, לפחות כלפי חוץ. אומר: „אני לא מאוכזב מכל הענין. היום, בגיל 23, הכל עדיין לפני. עוד יכול לעשות קריירה של איזה עשר שנים באירופה".

איפה היית רוצה לראות את השיא שלך בקריירה הזאת?

„בליגה הצרפתית. הייתי רוצה מאוד להגיע לשם. לפני זה, אני מאמין שאם אצליח להפגין כושר טוב במשך העונה, אשחק לפחות עוד עונה בבלגיה. אם נעלה ליגה, ויש לנו סיכוי טוב, אז אמשיך בהאסלט. אם לא, מאמין שיבואו הצעות מקבוצות אחרות בליגה הראשונה בבלגיה".

אתה לא חושש מפני קשיי התאקלמות שם?

„לא במיוחד. אני נוסע עם אשתי לשם, לא לבד. חוץ מזה אני מלומד, אינטליגנט. יכול ללמוד מהר את השפה. גם למדתי השנה צרפתית בשגרירות צרפת. זה רק יכול לעזור לנו".

צרפת די מזכירה את הקריירה האירופית של הדוד שלו, גיורא שפיגל. אייל לא כל־כך אוהב שמזכירים לו את הייחוס המשפחתי שלו. רומז שעשה הכל לבד. עם הסבא, אליעזר שפיגל, הדוד גיורא או האבא, דני בגלייבטר, התייעץ רק בשלב מתקדם יותר. הדוגמה הטובה ביותר שייכת לתחילת הדרך שלו. כשהתחיל לשחק כדורגל במכבי פ"ת, בגיל תשע, עשה את זה לבד, מתוך בחירה. לא הם שלחו אותו. כך הוא גם ביצע את מהלכיו הראשונים בנושא האירופי.

בכל זאת, קשה להתעלם מהייחוס המשפחתי. כשנכנס להסגר לפני שנה, היה הדמיון בין הדרך בה בחר לבין זו שנקט בה גיורא שפיגל, בשעתו – בולט.

על־פי בגלייבטר, טוב שיש עם מי להתייעץ. אבל את ההחלטות הוא עושה, בסופו של דבר, לבד. כך קיבל גם את ההחלטה האחרונה: ללכת לשחק בהאסלט. התייעץ עם כולם, אבל החליט לבד.

בבלגיה כבר לא יילך לפניו השם, או הייחוס המשפחתי. גם בליגה השניה יסתכלו בזכוכית מגדלת על היכולת שיפגין. בגלייבטר מבטיח לא לאכזב.

לפני שנסעת להאסלט, בכלל לא ידעתי שיש מקום כזה בבלגיה.
„גם אני לא ידעתי לפני שנסעתי".

עכשיו אתה יודע?
„כן. זאת עיירה מקסימה. 70 ק"מ מבריסל. מספיק מקסימה כדי לבלות בה שנה, אולי יותר".

יש שם גם כדורגל?
„אין להם במה להתבייש".

אתה היית מתגאה בקבוצות הליגה הארצית שלנו?
„אין מה להשוות את הרמה"

אז אתה שלם עם עצמך!
„כל העסק באמת נראה טוב. צריך לזכור, שאני רואה בהליכה שלי לשם רק צעד ראשון בקריירה אירופית, שאני מקווה שתהיה ארוכה ומוצלחת. גם לא רואה בזה פחיתות־כבוד לשחק שם. לא מפחיד אותי שזו ליגה שניה. עדיף להתחיל מקבוצה קטנה, כדי להמשיך משם קדימה, מאשר ההפך".

למוטי איונר הפטנט הזה לא כל־כך הלך.
„מוטי לא הלך לקבוצה קטנה. קשה לקרוא לרודה 'קטנה'. חוץ מזה, אני אף פעם לא מסתכל על אחרים".

אייל בגלייבטר ורעייתו. לא ידע היכן נמצאת האסלט

מאת **איתן עמית**

בלגיה, ראשית אוגוסט

האפיזודה האירופית של אלי דריקס נמשכה בדיוק עשרה ימים. את רסיסי החלום האירופי שלו, שהתנפץ שלשום לאחר פגישה ארוכה שקיים עם מנהלו, גיורא שפיגל, הוא מקווה אומנם אי פעם לאחות – אבל בעונה הקרובה לא ישחק במולנבק. גם לא בברכם. בעונה הקרובה ישחק במכבי ת"א. נכון שזה עוד לא גמור ויש עוד כמה חוטים „לסגור", אבל זה ייסגר ואלי יופיע בעונה הקרובה במדי מכבי.

כמעט אמרתי: כאילו שלא ידענו...

אלי דריקס הוא אחד מאותם שניסו – ולא הצליחו. לפחות לא בשלב זה. אחרים – אוחנה, סיני, רוזנטל, אבי כהן, פיזנטי – כן עשו זאת. אלי דריקס היה קרוב מאוד, טעם על קצה לשונו את הטעם של מועדון אירופי. טעם – וחזר למכבי ת"א.

חזר מאונס, אולי – אבל זה לא ישנה את העובדה. לאוחנה, סיני וכו' אירופה זה מקום העבודה. לדריקס אירופה היא אתר תיירות. שלשום, במהלך השיחה עם גיורא, השתכנע אפילו להסיר – לפחות בשלב זה – את „האופציה המשפטית", כה נופף בראשית השבוע.

● האזהרות מיליטנטיות

בתום השיחה עם שפיגל אמר דריקס, כי גיורא נתן לו להבין שבשנה הבאה, אם תבוא הצעה מתא־מה...וכו' וכו'. אבל זהו בדיוק מאוו, סוג של משפטים שאדם אומר, לא משום שהוא רוצה ליידע את שומעו – אלא לעצמו. כדי שיהיה לו קל יותר להשלים עב עצמו, עם מצפונו, עם מצב שלא בדיוק בו הוא רצה. בבחינת „לא לילד הזה התפללתי". אפילו לקבוע עתה תמורת איזה סכום ישוחרר בשנה הבאה לא היתה מכבי ת"א, נכון לאתמול, מוכנה.

לפני עשרה ימים, בבלגיה, זו היתה אופרה אחרת. פגשתי שם אלי דריקס שונה לגמרי. אלי דריקס, שכפי שהוא עצמו העיד, היה ב„שגעון". וההצהרות המיליטנטיות שבפיו, בנוסח מה אני אעשה להם אם לא יתנו לי שיחרור, היו מפחידות למדי, אני מוכרח לציין...

זה היה בשעות הערב המוקדמות בבוורן. ישבתי עם משה סיני על שפת הבריכה של המלון המקומי. משה, ששעה קלה קודם לכן בחר את מכוניתו החדשה ואת הדירה בה יתגורר באנטוורפן, סיים זה עתה „להרצות" באוזני את התיאוריה שלו לגבי השנה בה ישחק בבוורן. ולפתע „מי מופיע אם לא", כפי ששואל דיימון ראניון?

נכון, אלי דריקס. הגיע מהלך 60 ק"מ מבריסל, כדי לשתף את משה בהרגשה הנפלאה שלו. הרגיש שהוא מוכרח לספר, להתפרק, לחלוק את החוויות. זה שהצלם, יוסי רוט, ואני נכחנו ב„מיקרה" במקום – זה רק לטובה. עכשיו זה לא רק סיני והסוכן המשותף שלהם, אשר הרשקוביץ'. עם יוסי ואתי עכשיו כבר יש לאלי „קהל". שגעון.

הבחור באמת היה נלהב. סיפר איזו הרגשה נפלאה זו היתה להתאמן עם המקצוענים של מולנבק. לפתע, אפילו המכנסיים שניתנו לו כאן, בבריסל, נראו טובות בהרבה מאלה של מכבי ת"א. המכנסיים שלו בארץ צרות כאלה, קטנות, עושות אותו, בחור בעל גוף, שמן. ותאמינו לו שהוא לא שמן. בריא כן. אבל שמן? וכאן בבלגיה, המכנסיים רחבות כאלה, טובות, יושבות עליו נהדר.

לא רצינו לקלקל לו את ההרגשה. אפשר לחשוב שבארץ לא שמעו על אקסטרה־לארג'. אין מספר גדול בארץ. אצלנו אף אחד לא אוכל סטייקים, חומוס, ככר אווז בשכונה. אצלנו כולם גרפות של בארישניקוב.

מה, אנחנו מגחכים? לא מאמינים? ואללה הוא יבוא אלינו עם המכנסיים ויראה לנו. שנצלם. אבל קודם אני מוכרח לעשות לו טובה: את פול ואן־הימסט, המאמן של מולנבק אני מכיר אישית, נכון? אז שאני אצלצל לו ואגיד לו איזה שחקן הוא אלי. שאזרוק מלה טובה. נכון, הם התלהבו שגעון מהקסטה שלו, אבל מלה טובה אף פעם לא יכולה להזיק.

● הצבע האדום

יומיים לאחר מכן הוא שוב אצלנו, בבוורן. יותר „ותיק" בכדורגל האירופי, ועם הרגשה עוד יותר טובה. קודם כל, שנידאה, הנה המכנסיים. הנה כל התלבושת. יוסי הצלם ואני דווקא היינו מרוצים, ממילא התכוונו לנסוע לבריסל ולצלם אותו שם. חסך לנו נסיעה, הבחור.

דריקס באמת צדק. הוא נראה טוב מאוד במדים של מולנבק. יש הרבה צבע אדום במדים האלה? לא מפריע לו. משה סיני, שכמו שאתם יודעים בחיים שלו לא התקרב כלל לאדום, אפילו בדק את המדים ואמר לדריקס שדווקא מתאים לו אדום.

אבל הבגדים זה שום דבר. פרט קטן. מה שחשוב יותר זה היחס, ההרגשה שנותנים לו, הטיפול בו.

נשיא מולנבק מתנהג אליו כאילו היה בנו. כאשר שמע כי אלי קנה זוג מוקסינים מכספו, כעס עליו מאוד. המאמן ואן־הימסט מאוד מרוצה ממנו. נכון, ראה מייד שאין לו כושר, אבל במפורש אמר לו כי הוא, ואן הימסט, יוכל להפיק ממנו הרבה תועלת.

זה נכון. ואן הימסט אכן היה מרוצה מאלי דריקס. היה מוכן לצרפו למולנבק. ריואן הימסט, להזכירכם, היה ללא ספק השחקן מספר 1 של בלגיה בכל הזמנים ואחד החלוצים היותר גדולים של אירופה. לו לא צריכים לומר מה זה חלוץ טבעי. התרשם מאוד מהשילוב הדי נדיר של דריקס, שילוב של טכניקה אישית טובה וכוח פיזי רב.

באחד ממשחקי־המבחן התרומם אלי לכדור גובה מול שני בלמי היריב. ה„בום" שנשמע מההתנגשות הזכיר משהו שנשמע אחרי שבשמיים עובר מטוס על־קולי. בסיום אותו אירוע נותרו שני הבלמים על הקרקע ודריקס הוריד־בישל בראשו שער לוואנדר נישהו. פול ואן־הימסט לא הסתיר את קורת רוחו.

● „אני בשגעון"

כמו שאתם מבינים, בשלב זה עשה לנו רושם שיש שידוך, מולנבק רוצה אותו והבחור בעננים. הוא מגיע אלינו לבוורן ומשחרר את ההצהרה הבאה: „אני בשגעון, אתם שומעים. ש־ג־ע־ון. שום דבר לא יעצור אותי. ואללה, אם הם מחתימים אותי, אני מביא לכאן את החברה שלי מהארץ ומתחתן. בעצם, קודם מתחתן ואחר־כך מביא אותה. אני לא אלך לבלות. אני אחיה חיים ספורטיביים. אני אצליח בכדורגל המקצועני".

נו, ואחרי שירה לעברנו בתוך דקה את כל תוכניותיו לעשר השנים הקרובות, אנו ככה מנסים, בקול שהפתיע אפילו אותנו בחולשתו:

ומה תעשה אם מכבי לא תיתן לך שיחרור, אלי?

„לא יתנו? אני רוצה לראות שלא יתנו. שקודם יחזירו מייד 130 אלף דולר שהם חייבים לי. הם הפרו חוזה. וחוץ מזה, אם לא יתנו שיחרור, אני נכנס להסגר בינלאומי. אמרתי לך, אני בשגעון".

משה סיני דווקא היה מרוצה מאוד מהקטע. בעיקר אחרי שעורר לדריקס להיזכר, שגם גיורא שפיגל, המנג'ר הנוכחי שלו, נאלץ להיכנס להסגר בינלאומי כאשר עזב את מכבי ת"א לטובת שטרסבורג וליון הצרפתיות.

● דולרים בבלטות

נו, טוב. מכאן אתם יודעים את המשך הסיפור. הליגה בבלגיה מתחילה בעוד ששה ימים. למולנבק אין זמן לחכות עד שדריקס ידבר עם העורך־דין שלו, וזה ינסה לדבר עם נוקשפו והאחרון יאמר לו שהוא, עם עורך־דין אינו מדבר, והעורך־דין יחפש איזה שופט פנוי בפגרה, וכך הלאה וכך הלאה, חד גדיא.

אז מולנבק מחתימה איזה חלוץ דני ואת אלי דריקס היא משאירה פנוי לברכם, קבוצה שירדה בתום העונה שעברה מהליגה הלאומית בבלגיה.

אלא שגם ברכם אינה רוצה לשחק כתר גדיא, חוץ מזה, מה זו החוצפה הזו לבקש 180 אלף דולר מה, בישראל הדולרים גדלים מתחת לבלטות?

בשלב זה אפילו בחור בריא (לא שמן, בריא) כמו אלי דריקס עלול להישבר. ואת הסוף אתם כבר יודעים.

אולי באמת בשנה הבאה, אלי.

מימין – אלי דריקס ב„צילום פוסטר" במדים של מולנבק. „מתאים לי, נכון!", הוא שאל אותנו. למעלה – משה סיני, שעמו בא דריקס לחלוק את חוויותיו, בודק את הצבע האדום במדים של דריקס. החלום של דריקס התנפץ וגם בעונה הבאה הוא ילבש את המדים הצהובים־כחולים של מכבי ת"א

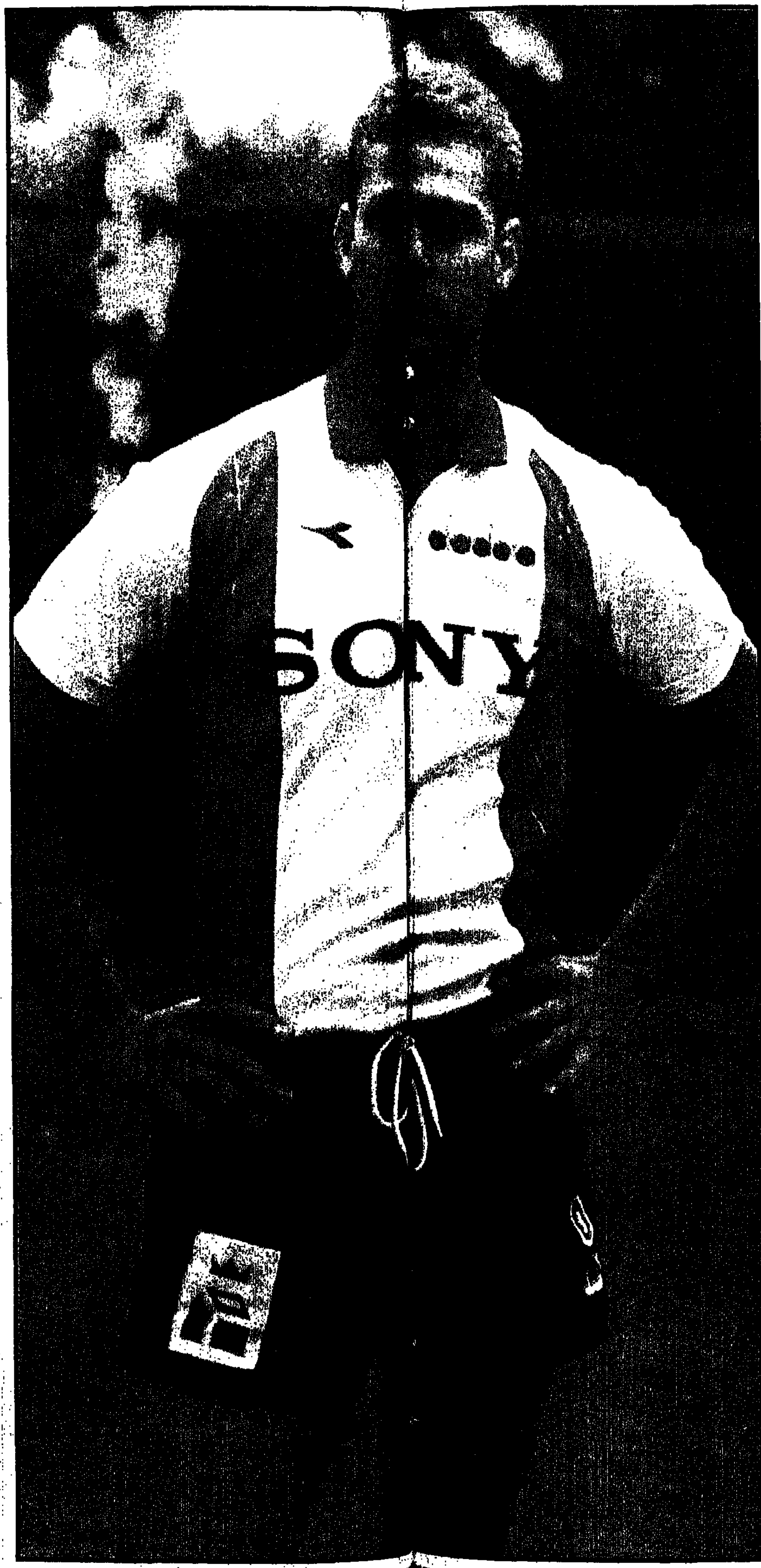

(צילומים: יוסי רוט)

אלי דריקס „תופס שלווה" על שפת הבריכה, אחרי שהגיע לבוורן כדי לספר למשה סיני איזו הרגשה נפלאה זו להתאמן במועדון מקצועני באירופה. התאמן שם – וישחק פה גם בעונה הקרובה

על הנסים

נסים כהן רוצה לשחק בהפועל ת"א, לא יתנגד לעבור למכבי פ"ת ולא יתאכזב יותר מדי אם ישאר לבסוף בבית"ר ת"א... העיקר שישלמו לו כפי שמגיע לו, לדעתו ● בינתיים הוא על תקן של שובת, אבל מבטיח: „אני אשחק. אם לא במחזור הראשון, אז בשני. או שבבית"ר יראו שבלי נסים כהן לא הולך ויחזירו אותי; או שיראו שבלי נסים כהן כן הולך ואז ישחררו אותי. אני נכס – ונכס לא משאירים בהקפאה" ● בגיל 32 הוא מאמין שנותרו לו עוד שמונה שנים לשחק. לאחר מכן יש לו תוכניות להיות המנג'ר של בית"ר ת"א

פרופיל השבוע / זאב גולדשמיט

נסים כהן, היום בן 32, רוצה לעבור להפועל ת"א. אחרי מכבי הרצליה, מכבי פ"ת, בית"ר ת"א וקצת בני־יהודה, הוא רוצה להרגיש מה זה לשחק בקבוצת צמרת. למרות שהוא נמצא בצמרת רשימת המשתכרים בליגה הלאומית, מעולם לא זכה באליפות. גם גביע לא הניף.

מי שלוחץ להעביר את נסים כהן להפועל ת"א הוא מאמנה, יצחק שניאור. הקשרים ביניהם התהדקו מאז שנסים שיחק אצלו בבני־יהודה. שניאור דיבר על אפשרות ההעברה מיד כשחתם בהפועל, אבל נחיצותו של כהן להפועל עכשיו נראית בעיניו של שניאור הכרחית מתמיד, בגלל עזיבתו לבלגיה של משה סיני. השבוע נודע, כי גם מכבי פ"ת מעוניינת בנסים כהן כמחליף לאייל בגלייבטר.

את נסים כהן אין אפילו צורך לשאול אם הוא רוצה לעבור להפועל ת"א. התשובה ברורה: רוצה ועוד איך! נסים: „רוב השחקנים הוותיקים מהפועל ת"א שדיברו איתי, ממש רוצים שאבוא. אומרים לי, שרק אני יכול לעזור. אחרי שסיני עזב, הם צריכים מחליף טוב, ואין בשוק מישהו שיכול להחליף את סיני, חוץ ממני. שניאור לא פראייר, הוא יודע מה הוא לוקח. הבעיה היא שבית"ר ת"א מגזימה בסכומים".

בית"ר ת"א דורשת עבור נסים כהן 100 אלף דולר. נסים בטוח שהמחיר נקבע, כדי להחזיר אותו ל...בית"ר ת"א. בין נסים כהן לבית"ר יש „קצר" בשבועיים האחרונים, שבהם הוא מחרים את האימונים. נסים נקט צעד זה, כדי לזרז את חתימת החוזה שלו בקבוצה. הוא אומר: „אני דורש כמה שאני שווה. זה לא מהיום. תמיד ידעתי לדרוש את מה שמגיע לי, וקיבלתי יפה. אבל פתאום בא מנהל חדש, ארצי בן־יעקב, שטוען שאין לו כסף. אני לא כועס עליו, אבל שיתן לי ללכת. המחיר שדורשים עלי זה בשביל לא לגמור".

לדרוש אתה יודע, אבל 100 אלף דולר אתה לא שווה?

„לפני חמש שנים הייתי שווה, אבל היום? אני שואל אותך, זה ריאלי? מי יקח אותי ב־100 אלף?"

הכיפה עפה מהראש

נסים כהן בא מבית דתי. אביו לא רצה שישחק כדורגל, אבל נסים שיחק. היה מגיע ברגל למגרש, כשהוא חובש כיפה.

כששיחק בנוער של מכבי הרצליה, לא הופיע למשחקי החוץ, כי לא נסע בשבת. באחד המשחקים עפה הכיפה מראשו, בדיוק כשהשופט שרק לעבירה לטובתו. נסים נותר עומד וחיכה שמישהו יביא לו את הכדור. „אסור לצעוד יותר משלושה צעדים בלי כיפה על הראש", הסביר.

אני כבר בגיל 32. לברוך ממן, גם הוא בן 32, מכבי חיפה נתנה את הכרטיס במתנה. טוב, אני לא שיחקתי כל השנים בבית"ר ת"א, לא רוצה במתנה. שיבקשו עלי 50 אלף דולר, שיבקשו 20 אלף בהשאלה, אבל לא 100."

מה תעשה?

„בבית אני לא אשאר. עוד לא ראיתי שחקן שישב בבית. אני אשחק, אל תדאג. אם לא במחזור הראשון, אז בשני. אם לא בשני או בשלישי, ברביעי. או שיראו שבלי נסים כהן לא הולך, אז יחזירו אותי; או שיראו שבלי נסים כהן כן הולך, אז ישחררו אותי. אני נכס בשביל בית"ר ת"א, ונכס לא משאירים בהקפאה".

■■■

בינתיים, יש לו הרבה זמן פנוי. פעם עבד בבקרים בחברת ביטוח, אבל מאז שהפסיק לעבוד מתנהל סדר יומו סביב הכדורגל. קם בשמונה, התעמלות, ארוחת בוקר, מכלה בקפיטריה של יעקב כהן, ארוחת צהריים ואימון. בימים האחרונים סדר־היום הזה קצת השתבש. פתאום יש לו „חלון" אחרי־הצהריים, ובמקום לאימון, הולך עם הילדים לים.

אי־אפשר להגיד עליו שהוא אינו יודע לחיות טוב. הוא נוהג במכונית ב.מ.וו מודל 87 וגר בדירת־גג מפוארת בהרצליה. כשהוא עומד על קצות האצבעות, הוא יכול לראות בבירור את נוה־ישראל, שכונת עוני בהרצליה, שם נולד וגדל. לכל שלושה ילדים היה שם מטר מרובע וכדור אחד. אם אתה רוצה שייצא ממך משהו בחיים, אתה חייב לשלוט בכדור. מכאן גם באה השליטה המצויינת שלו בכדור.

נסים כהן: „הקריירה שלי התבזבזה, בגלל שעד גיל 25 שיחקתי במכבי הרצליה, ליגה ארצית, ליגה א'. אילו הייתי משחק בליגה הלאומית מגיל 17, הייתי גם מתפתח בצורה אחרת. הייתי מגיע בליגה למעמד של אורי מלמיליאן. אילו רק הייתי משחק במכבי ת"א, אח... אתה יודע איזה כוח זה, מכבי ת"א. גם אם לפעמים לא הייתי כל־כך טוב, העיתונות לבד היתה עושה אותי גדול. בארץ יש קבוצות שתיסלח לי, העיתונות שלהן. אני בבית"ר ת"א, אז אני לא מעניין. אם אתן עונה טובה בהפועל ת"א, יכתבו עלי כמו חמש עונות בבית"ר".

תמיד היה שחקן שדיברו עליו במונחים של כסף גדול. ב־79' דובר על אפשרות העברתו ממכבי הרצליה למכבי ת"א. היחסים בין שתי האגודות היו מאז ומתמיד מצויינים. כל שחקן שלא השתלב במכבי ת"א, היה מוצע אוטומטית להרצליה. פתאום קם כוכב במכבי הרצליה, נסים כהן שמו, ובמכבי ת"א חשבו שהוא שלהם. מכבי היתה זקוקה אז לקשר בונה, בגלל עזיבתו של גיורא שפיגל.

במכבי ת"א דיברו על 150 אלף לירות דמי רכישה (אז עוד לא היו שקלים). היו ויכוחים אם כדאי להוציא 200 אלף. מכבי ת"א היתה בטוחה שהיא האופציה היחידה, אלא שהחישובים לא הביאו בחשבון שנחמן מנדל וישראל שרעבי ממכבי פ"ת יכנסו לתמונה. יחד עם תשלום החובות והמשכורת לנסים כהן עלתה העיסקה למכבי פ"ת כמיליון לירות.

כל הרחוב הספורטיבי עמד אז על הרגליים. סכום עצום באותם ימים, מה עוד שמדובר בשחקן ליגה א'. עד אז לא היו רגילים בארץ להעברות בסדר גודל כזה של כסף. כשלא הלך לו, לנסים כהן – בכל־זאת עונה ראשונה בלאומית מול שחקנים כמו ירון עוז, יהודה קצב, רוני קלדרון ואחרים – מהיציעים התחילו להזכיר לו שמיליון לירות לא הולכים ברגל. נסים כהן הבין את הרמז. עובדה: מאז מכבי פ"ת ועד היום הוא שחקן קבוע בסגל הנבחרת.

■■■

גם העברתו ממכבי פ"ת לבית"ר ת"א היתה מלווה בהרבה כסף, הפעם בדולרים. חלק לא קטן מהם הלך לכיסו. קנה אותו אז הקבלן שלום גניש, הפטרון של בית"ר ת"א, תמורת 90 אלף דולר, שוב סכום שעד אז לא היה מקובל בשוק ההעברות.

לא חשבת לשחק בחו"ל?

„פעם חשבתי, אבל קיבלתי החלטה שחו"ל זה לא בשבילי. החיים שאני אוהב, זה רק בארץ. אני צריך את החברים שלי, את המשפחה, את הים. אבל מה, אני בהחלט מבין את אותם שחקנים שנוסעים עכשיו לאירופה. מה כבר יש להם לחפש פה? אליפות לקחו, כסף הם עשו, אז שיטעמו קצת מאירופה, מה יש? בחזרה תמיד יקבלו אותם".

הסתדרת טוב בחיים, למרות ששיחקת בקבוצות קטנות.

„זה לא נכון שעשיתי הרבה כסף, אבל אני לא מתלונן. אל תשכח שהתחלתי להרוויח רק מגיל 26. בעונה הראשונה במכבי פ"ת קיבלתי פרוטות, אבל נכון, אין לי טענות".

נסים, עם יד על הלב, אתה שחקן ששווה 70 אלף דולר?

(קופץ) „מי אמר לך 70? גם לך סיפרו את הקישקוש הזה? אני מרוויח פחות, הרבה פחות".

כמה זה פחות?

„עזוב אותי מכסף, לא מבין בשטח הזה. רוצה יותר פרטים, פנה לעורך־הדין שלי".

אתה יודע לסחוט טוב מהקבוצה שלך?

„לא מוצא־חן בעיני שאתה קורא לי סחטן, יש מו"מ, לגיטימי שההנהלה רוצה לתת כמה שפחות ואני רוצה לקבל כמה שיותר. בסוף מגיעים לפשרה, אף אחד לא יוצא מופסד".

בעונה שעברה, כל ההכנסות של בית"ר ת"א מהמשחקים לא כיסו אפילו את השכר שלך.

(צוחק) „בית"ר ת"א היא הקבוצה היחידה בארץ שמתקיימת מצויין בלי קהל. יש לה מרכז נפלא, שמחזיק את הקבוצה. לא מאמין שבמרכז בית"ר יתנו לבית"ר ת"א ליפול. הקבוצה זה סמל בשביל כולם".

היית מגדיר את עצמך בסוחר טוב?

„את השאלה הזאת אתה צריך להפנות ליושבי ראש שניהלו איתי מו"מ, נחמן מנדל, רני לאופר, דוד לויאן, אני לא אובייקטיבי, אבל הם יוכלו לענות לך".

לשאול גם את ארצי בן־יעקב?

„הוא כנראה לא מכיר אותי מספיק טוב. עם לויאן, כמה שלא סבלתי אותו, הייתי גומר כבר מזמן. דווקא בדברים האלה של אלף דולר יותר, אלף פחות, לויאן בסדר, הוא מבין עניין. לארצי לא תהיה ברירה. בסוף נצטרך להגיע לפשרה, או שיתן לי ללכת".

לעבור להפועל ת"א – אני מבין, אבל מה פתאום מכבי פ"ת, אחרי שעזבת אותם?

„אתה לא מבין, כסף. מי שמציע יותר, לשם אני הולך".

אבל מכבי פ"ת זה לא התקדמות.

„לאן אתה רוצה שאני אגיע בגיל 32? לנבחרת שאר העולם לא יקחו אותי. שיהיה הפועל ת"א או מכבי פ"ת".

על בית"ר ת"א ויתרת?

„אני מוכן לשחק בבית"ר ת"א. זו אגודה יקרה לי, אני אוהב את כולם שם. תאמין לי שהפער הכספי בינינו הוא כל־כך קטן, שמה שקורה עכשיו גובל בקטנוניות. אם רוצים, אפשר לגמור איתי בחמש דקות, אם רוצים".

כמה שנים עוד נותרו לך לשחק?

„עד גיל 40. יש לי כושר טיבעי, וכדורגל אני יודע. כמו שאני רואה את הרמה של הצעירים היום, אני יכול בשקט לשחק עוד שמונה שנים בליגות הבכירות".

אחרי שתפרוש, תהפוך להיות מאמן?

„מאמן אני לא אהיה, אבל מנהל מקצועי כן".

תחליף את ארצי בן־יעקב בבית"ר ת"א?

„עד שאפרוש הוא כבר לא יהיה בבית"ר. מיורה (מאיר יחזקאל, קשר בית"ר ת"א), שאמר במקומון 'תל־אביב' שהוא יהיה מנהל, יחליף את ארצי, ובעוד שמונה שנים אני אחליף את מיורה. זו התחזית שלי".

נסים כהן – חו"ל זה לא בשבילי

ארצי: הוא יקבל רק את מה שהצענו לו

המנהל המקצועי של בית"ר ת"א, ארצי בן־יעקב, מגיב:

„ישבתי עם נסים כהן לפחות חמש פעמים והסברתי לו, שאצלי הוא לא יקבל מה שהיה רגיל לקבל בעבר. אין פה בכלל מו"מ. הוא יקבל רק את מה שבית"ר ת"א הציעה לו. זה לא שאני מתאכזר לו, פשוט הקבוצה לא יכולה להרשות לעצמה יותר. הצענו לו סכום יפה. אני במקומו הייתי חוטף את ההצעה בשתי ידיים".

תסכים להשאיל אותו להפועל ת"א?

„בגיל 32 לא משאילים שחקן. אם הוא רוצה לעבור, שיביא 100 אלף דולר. המחיר לא מוגזם, אלא בהתאם לסכומים שהוא מעריך את עצמו. גם כך כבר עשינו לו הנחה, כי בהתחלה חשבנו לבקש 120 אלף. בית"ר ת"א השקיעה עליו יותר מדי כסף. לפחות שנקבל חלק מההשקעה בחזרה".

יחידה 101

הליגה האנגלית יוצאת בשבת לדרך, לעונתה ה־101. ליגה טובה, מובחרת, לדעת רבים עדיין הליגה הטובה בעולם. גם ללא איאן ראש וגלן הודל יהיה שם הרבה מה לראות

העברות באנגליה

הכדורגלן	שיחק ב...	עבר ל...	סכום המכירה
פיטר בירדסלי	ניוקאסל	ליברפול	1.9 מיליון
פיטר שילטון	סאותהמפטון	דרבי	1 מיליון
מיראנדיניה	פלמייראס	ניוקאסל	1 מיליון
ג'ון בארנס	ווטפורד	ליברפול	900 אלף
אלן סמית	לסטר	ארסנל	800 אלף
בראיין מקלייר	סלטיק	מנצ'סטר יונ.	800 אלף
דייויד ספידי	צ'לסי	קובנטרי	750 אלף
כריס פיירקלאף	נוטינגהאם	טוטנהאם	388 אלף
טרבור סניור	רדינג	ווטפורד	325 אלף
ויו אנדרסון	ארסנל	מנצ'סטר יונ.	250 אלף
איאן בירד	לידס	פורטסמות	225 אלף
ג'וני מטחוד	נוטינגהאם	טוטנהאם	200 אלף
דוד פיזנטי	פ.צ. קלן	ק.פ.ר.	90 אלף

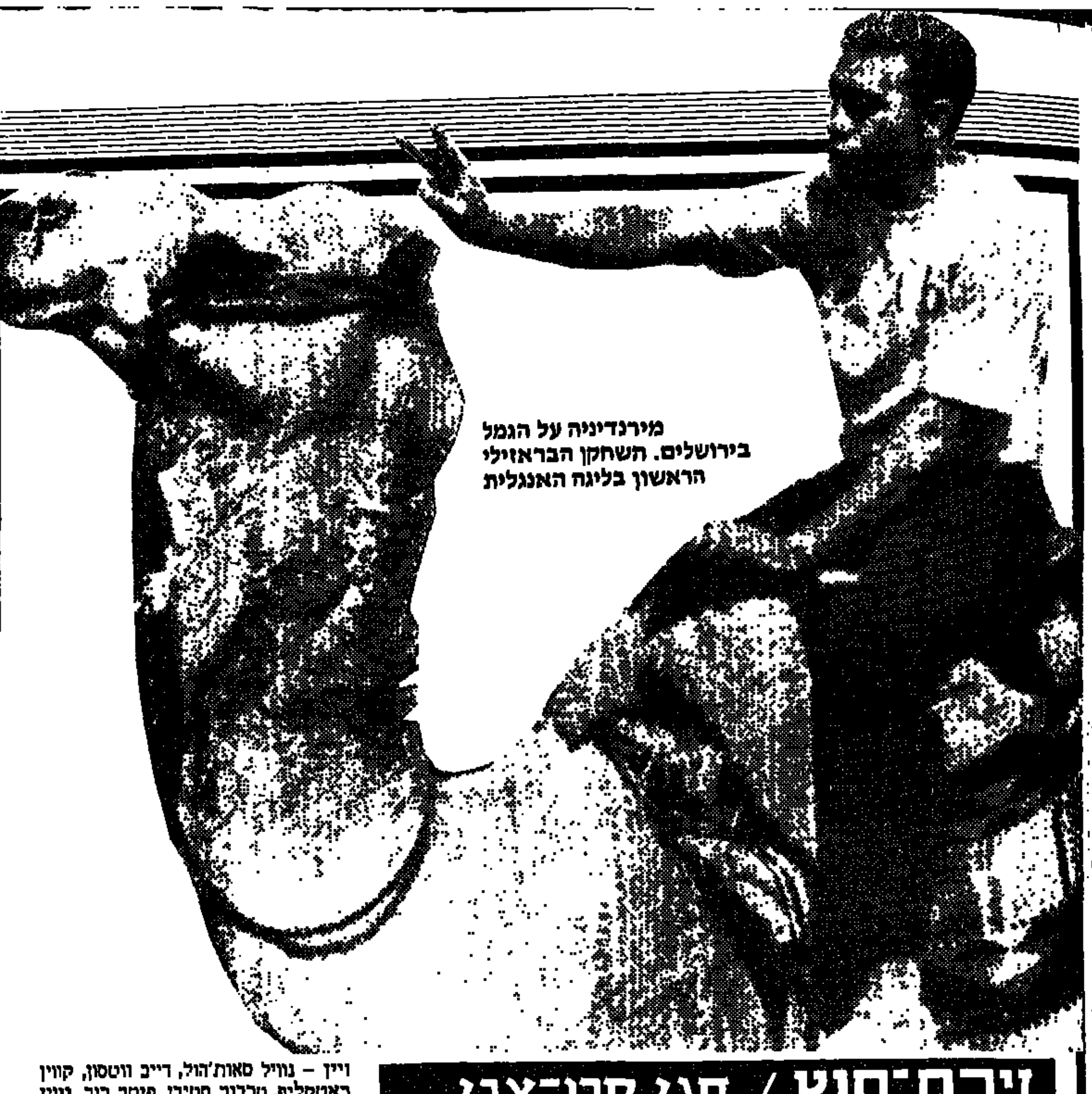

מירנדיניה על הגמל בירושלים. השחקן הברזילאי הראשון בליגה האנגלית

זירת־חוץ / חגי קרן־צבי

לונדון, מנצ'סטר וערים אחרות יחדשו בשבת את מלחמת תריסר השנים שהן מנהלות עם העיר ליברפול – בליגה האנגלית הנפתחת אחרי יום־ההולדת ה־100 שלה. מ־1976 קטפו שתי נציגות העיר ליברפול – אברטון וליברפול – 10 מ־12 כתרים. שמונה פעמים הוכתרה ליברפול של בוב פייזלי וקני דאלגליש, מ־1976. פעמיים זכתה השכנה אברטון. בין זו לזו נילקחה הפיסגה מקבוצות עיר הנמל הצפונית רק פעמיים: נוטינגהאם ב־1978 ואסטון וילה, ב־1981, שנשרה לליגה השניה בעונה שעברה.

ג'ורג' גרהאם המנג'ר של ארסנל זוכר היטב את הזכיה האחרונה של קבוצה לונדונית באליפות אנגליה. הוא היה שותף לה, ב־1971, ההזדמנות שארסנל נטלה גם את הגביע. ארסנל וטוטנהאם עטורות הכוכבים פותחות בשבת במירוץ להחזיר את הכבוד לעיר הבירה. הן מועמדות יחד עם מנצ'סטר יונייטד, שלא הוכתרה כבר 21 שנה.

איאן ראש ביובנטוס, גלן הודל ומארק הייטלי במונאקו, ריי ווילקינס בפאריז סאן ז'רמן, גארי לינקר בברצלונה, ומנהל־ההצלחה מאברטון הווארד קנדל באתלטיקו בילבאו. אלה יהיו „החסרים הגדולים" של הליגה המצומצמת, שתרוץ עד מאי. מצומצמת – שהרי העונה ירד מספר הקבוצות בליגה ל־21 ובכל מחזור יתקיימו רק 10 משחקים. תהליך הצימצום ימשך גם העונה, ובסיומה יגיע ל־20 קבוצות.

וכפעם השניה בהסטוריה, ישראלי בליגה שנחשבת עדיין אצל רבים לטובה בעולם. אחרי אבי כהן ששיחק בליברפול ומופיע עכשיו בגלזגו ריינג'רס, ישחק העונה המגן רוד פיזנטי בקווינס פארק ריינג'רס.

ארסנל הפסידה בעונה שעברה את הכתר לאברטון גם בגלל עיסוקיה בגביע הליגה. זה היה כדאי מפני שהיא זכתה בו בגמר של צ'רלי ניקולאס מול ליברפול, אחרי חצאי גמרים מרתקים מול טוטנהאם. עם צירים כמו טוני אדמס בהגנה, ניקולאס, שהחליט להישאר, ואלן סמית שנרכש מלסטר, ימשיכו ה„תותחנים" לדהור בצמרת.

אברטון תפתח את העונה כמו בעונה שעברה, בהרכב חסר, עקב פציעות. גם כך היא היתה טובה מקובנטרי כשזכתה בגביע הצדקה, הישג פתיחה טוב למנהלה החדש, קולין הארווי, שהוכיח – אומנם רק במשחק אחד – שהוא מסוגל לרשת את קנדל. אברטון זכתה בכתר הודות למשחק קבוצתי ובלי כוכבי־על נוצצים. אך היסוד המצויין – נוויל סאות'הול, דייב ווטסון, קווין ראטקליף, טרבור סטיבן, פיטר ריד, וויין קלארק וכמובן המהנדס קווין שידי, הופך את אברטון למועמדת קבועה לתואר נוסף.

הצלחתה של ליברפול בליגה תלויה בשאלה איך תסתגל לעובדה שאיאן ראש יתחיל להבקיע ביובנטוס ולא במרזיה. ליברפול רוצה מקום אחד גבוה יותר מהשני, שסיימה אחרי אברטון. קני דאלגליש הכין את הרקע לכך עם רכש אדיר. פיטר בירדסלי נרכש בסכום שיא בכדורגל האנגלי 1.9 מיליון שטרלינג, כדי למלא את החלל שיצר ראש. על ג'ון בארנס הוציא דאלגליש קרוב למיליון שטרלינג – אולי כמקום המנג'ר בן ה־37.

טוטנהאם, כמו תמיד, מועמדת להתברג בצמרת הגבוהה. אמנם בלי הכוכב גלן הודל שעבר לשחק במונאקו, אך עם שחקני הרכש ג'וני מטחוד וכריס פיירקלאף – ונציגיה בנבחרת כוכבי הליגה האנגלית: ריצ'רד גוף, כריס וודל, „מלך השערים" קלייב אלן ואוסי ארדילס הארגנטיני הניצחי.

מנצ'סטר יונייטד מוכנה לליגה, לפחות בהתאם לכושר של שלושה מכוכביה שהצעידו בשבת את הליגה האנגלית ב־0:3 על שאר העולם: הבלם האירי פול מקגראת, הקשר־קפטן בראיין רובסון שכבש צמד במשחק והחלוץ נורמן ווייטסייד שהבקיע שער. אלכס פרגוסון, המנהל הסקוטי, אחרי עונת גיבוש מוצלחת בתום ימי אטקינסון העליזים, מכר את המגן הדני ג'ון סיוובק לסנט אטיין הצרפתית ואת החלוץ האירי פראנק סטייפלטון לאיאקס. מגן מתבגר, אבל יוצא מהכלל מנוסה, ויו אנדרסון הבינלאומי נרכש מארסנל. במקום סטייפלטון ירוץ בחוד הסקוטי בראיין מקלייר שנרכש מסלטיק, תמורת 800 אלף לירות שטרלינג.

נוטינגהאם בלי כריס פיירקלאף וההולנדי ג'וני מטחוד תריץ קפטן חדש, המגן הבינלאומי סטיוארט פירס המחליף את איאן בוייר הותיק שעזב. קבוצה עם יכולת וכוכבים – פראנץ קאר וניל ווב – תלויה מאוד במוטיבציה שיחדיר בה מנג'ר קלאף. הפה שלו אינו משתתק עם השנים – הכשרון והעין, כן.

לוטון טאון, הלא היא קבוצת ה„כובענים" שוב החליפה את הכובע של ראשה: לאחר שדייויד פליט עזב לפני יותר משנה לטוטנהאם הם סינו את ג'ון מור. עתה יבוא במקומו ריי הארפורד בתקווה להישג מקום ויכולת טובים יותר. עם שחקנים מסוגם של בראיין סטין וריקי היל הם בהחלט מסוגלים לעשות זאת.

גם ווימבלדון, עם מנהל חדש, בובי גולד. הקבוצה היתה הפתעת העונה שעברה כשדורגה במקום השישי. החלוץ ג'ון פאשאנו, אחד המצליחנים בעונה שעברה, יראה כוחו גם העונה.

מנהל חדש יש גם לווטפורד, דייב באסט שעבר מווימבלדון, את כוכבה הגדול ג'ון בארנס, מכרה ווטפורד לליברפול, אך במקומו הביאה את טרבור סניור, חלוצה של רדינג, שנרכש תמורת 325 אלף שטרלינג. סניור, שכבר הראה כוחו בהקבעה בליגה השניה, עשוי להפוך לאחת התגליות של העונה.

גרהאם טיילור, מנהלה הפורש של ווטפורד, עבר להדריך את אסטון וילה.

קובנטרי קצרה תהילה במשחק האחרון של העונה הקודמת, החשוב מכולם מחוץ לליגה – כשהפתיעה וניצחה את טוטנהאם בגמר הגביע 2:3. קובנטרי תשחק עם התקפה מתחזקת. דייויד ספידי, שנקנה ב־750 אלף לירש"ט מצ'לסי, לצידו של שחום העור המחונן סיריל ריג'יס.

הליגה האנגלית, בעונתה ה־101.

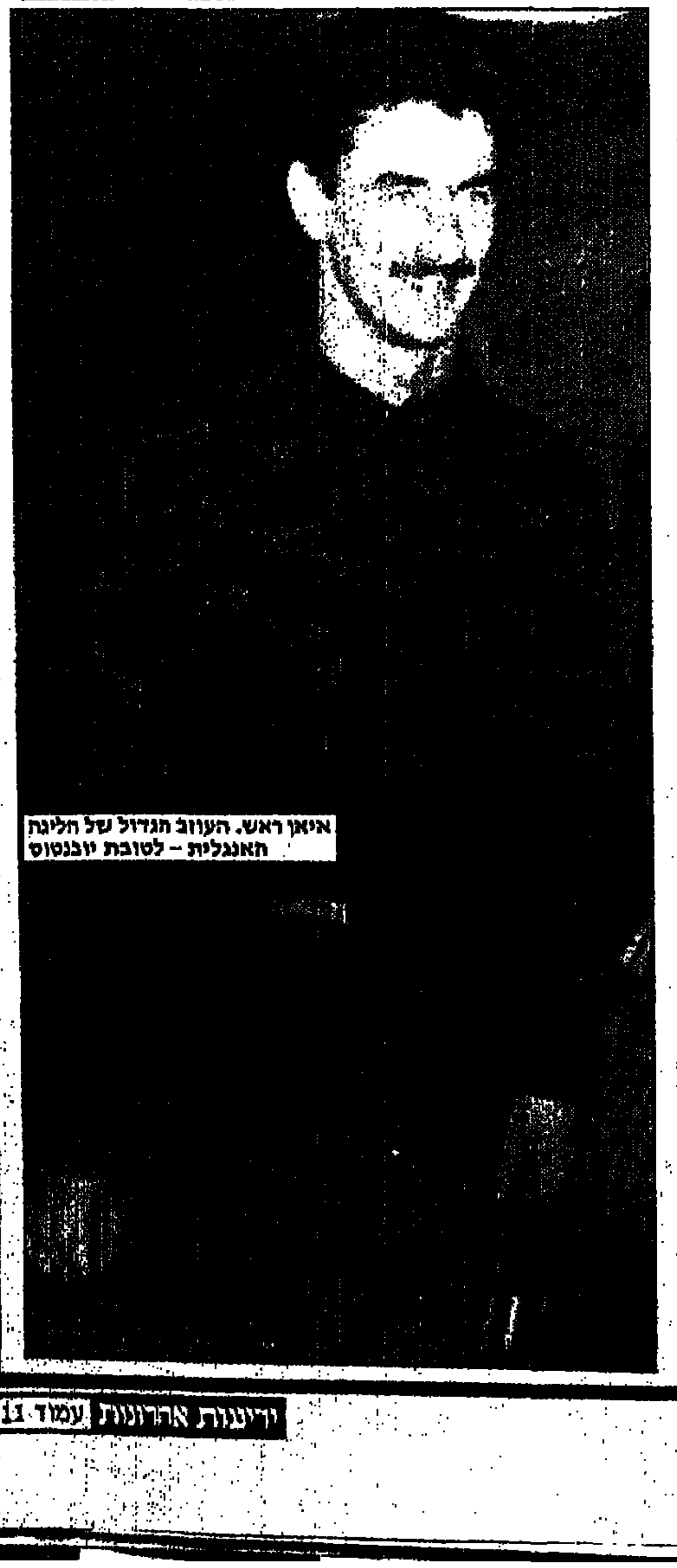

איאן ראש. העזוב הגדול של הליגה האנגלית – לטובת יובנטוס

פיטר בירדסלי. עם 1.9 מיליון שטרלינג שליברפול שילמה עבורו יהיה לו עתה כסף לתקן את השיניים...

היילכו שניים יחדיו

קרל לואיס נעלם אחרי מבצע ארבע המדליות בלוס־אנג'לס. לקחו לו כמעט שנתיים וחצי להתאושש, ולחזור להיות גורם דומיננטי באתלטיקה. בינתיים תפסו אחרים את מקומו. בן ג'ונסון הקנדי ב־100 מטר, ורוברט אמיאן הרוסי (למטה, בקפיצת השיא האירופי ל־8.86 מטר) בקפיצה לרוחק. אבל לואיס חוזר לכושר, וברומא, אין לאמיאן שום סיכוי. השאלה הגדולה היא האם קפיצת הניצחון של לואיס, תהיה גם שיא עולמי. מנחם לס מאמין שכן, בדיוק כפי שריצת הניצחון של בוטש ריינולדס ב־400 מטר, תשבור את שיאו בן 19 השנה של לי אוונס

מנחם לס — מ־U.S.

קפיצה לרוחק ו־400 מטר • כבר 19 שנה ששיאי העולם בשני המקצועות האלה הולכים יד ביד • לא נשברים, לא נפרדים • עכשיו, באליפות העולם באתלטיקה ברומא, אני מהמר ששניהם יהפכו להיסטוריה • בוטש ריינולדס וקרל לואיס הם השמות שיעשו את העבודה, אפילו אם איזה ארום אחד בשם רוברט אמיאן כבר קפץ 8.86 • עם טכניקה כמו שלו, קרל לואיס היה קופץ 9.50

שאלה: מה המשותף לקפיצה לרוחק וריצת 400 מטרים? תשובה: מעט מאד. שני מקצועות אתלטיקה שונים לחלוטין.

הקפיצה לרוחק היא תמונת אומנות. גברים רזים יחסית, ודי תמירים, מגיעים בצעד ארוך לקרש הזינוק, ואז מתעופפים כאיילות למרחקים עצומים. הם נראים כמהלכים באוויר. לועגים לחוקי המשיכה.

ריצת ה־400 מטר, לעומת זאת, היא תמונת עינויים. הטכניקה בה פשוטה לחלוטין. האסטרטגיה אף היא ברורה לחלוטין: ספרינט טוטאלי למרחק של בערך 320 מטרים, ואז באים 80 מטרים של גיהנום, כאב וסבל.

ובכל זאת, שני המקצועות האלה קשורים ככר תשע־עשרה, קשר כל ינתק. הם הפכו לצמד באהבים, שמסתכל על כל העולם בגיחוך כאומר: „לאף אחד תוך מאיתנו אין מושג". הם ככר כמעט 20 שנה, חלק מההיסטוריה.

שיאי העולם בשני המקצועות האלה, הושגו באותו אחר־צהריים, במשחקים האולימפיים במכסיקו. בוב בימון קפץ 8.90 מ', ולי אוואנס שרף את המסלול ב־43.86 שניות. שני ההישגים עומדים כסלע הגיברלטר מאז, מבלי שאיש יצליח להזיזם.

כדי להבין את ההישג הנדיר, די להזכיר שהשיא העתיק ביותר מלבדם, הוא ה־8:05.40 דק' של הנרי רונו ב־3000 מכשולים, שהושג לפני 9 שנים.

אני יודע שמיד יגידו יודעי דבר, שלשניים היו כמה יתרונות טבע משמעותיים ביותר: כח משיכה קטן ואוויר דליל. כח המשיכה של כדור הארץ קטן, ככל שגובה המקום מעל פני הים גדל. מכסיקו־סיטי – כ־2200 מטרים מעל פני הים – היא אחת הערים הגבוהות בעולם.

סיבה פחות ידועה, שמקטינה אף היא את כח המשיכה במכסיקו, היא העובדה שהעיר נמצאת קרוב לקו המשווה. מאחר שכדור הארץ הוא אליפטי ולא עגול (מין ביצה השוכבת על צידה), המרחק מקו־המשווה למרכז הכדור, גדול בכמה קילומטרים, מהמרחק מהקטבים למרכז כדור הארץ. גם זה מקטין את כח המשיכה.

כמובן שבגלל הגובה של מכסיקו, גם האוויר דליל שם, ועובדה זו גורמת ל־DRAG (משיכה) קטן יחסית.

הכל טוב ויפה, אבל למה שאר השיאים נישברו מאז נכון, השיא ב־100 מטרים נשבר רק בגבהים של קולורדו (ע"י קלווין סמית), אבל עם שאר השיאים לא היו בעיות.

להיפך. 28 מ־36 שיאי עולם, נשברו ב־4 השנים האחרונות. כלומר ברב מקצועות האתלטיקה, עדיין לא הגענו למה שהמומחים מכנים, קצה גבול היכולת. מכסיקו־סיטי או לא מכסיקו־סיטי, כל השיאים נשברים, מלבד שני סלעי הגיברלטר, העומדים כתופעת טבע שאין להתגבר עליה.

אבל עכשיו, באליפות העולם באתלטיקה הניפתחות ברומא ב־29 לאוגוסט, אני רואה סכוי ממשי ששני תמרורי הסטוריה אלה ינופצו, ויימחקו מרשימת השיאים. לא בגלל כח משיכה קטן או אוויר דליל, אלא בגלל שהמבחר הטוב ביותר אי פעם של אתלטים במקצועות אלה, עומד מוכן להתקפה טוטאלית.

ב־400 זה כמעט קרה במאי, כשסטודנט מאוהיו־סטייט יוניברסיטי, בוטש ריינולדס, שרף את המסלול ב־44.10 שנ', הזמן הטוב מעולם, בגובה פני הים. מאמנו רוג'ר באוון אומר: „ריצת ה־400 היא ריצה בה מנצח לא הרץ המהיר ביותר, אלא הרץ המאט פחות ב־60 המטרים האחרונים. בשעה שלכולם לא נשאר יותר אוויר, בוטש נראה כאילו הוא מחליף מרביעי לחמישי".

המתחרים הרציניים של ריינולדס יהיו אף הם אמריקנים: אנטוני מקיי בן ה־23, ורודי היילי, שקבע השנה 44.48 שנ'. בין הלא־אמריקנים, הרץ המצטיין ביותר הוא גבריאל טיאקו מחוף־השנהב עם 45 שנ'. האחרים יהיו אינוסנט איגבוניקה הניגרי, הקובני דוברטו הרננדז, האנגלי רוג'ר בלאק, והטרינידדי איין מוריס. כולם יכולים לסיים את מרוץ הגמר בפחות מ־44.50 שניות, כשהמנצח – כך אני מנבא – ירוץ בסביבות 43.50!

בקפיצה לרוחק, מתחשק תמיד לומר מיד, „קארל לואיס". אבל לפתע בא אדם ארום, ושינה את כל החשבונות.

הסובייטי רוברט אמיאן הפך השנה לאתלט היחיד מלבד בימון, שקפץ מעל 29 רגל (8.86 מ'). אבל אני, עדיין שם את הירוקים שלי על קארל לואיס. לאמיאן יש טכניקה שאילו היתה ללואיס, הוא היה קופץ 9.50 מ', אבל הוא איטי אפילו מלארי מאיירקס האמריקני, שעלול לגנוב מקום שני.

לגיון הורים בקפיצה לרוחק כולל, מבחינתם של היאנקים, את ג'יובאני אבנגליסט האיטלקי, ג'יימס ג'פרסון הקובאני, גארי הני האוסטראלי, מארקו דה־לונגה המזרח־גרמני, ושני הניגרים פאול אמורדי ויוסוף עלי. כולם מסוגלים להתעופף בסביבות ה־8.60 מטרים ברומא, כשהמנצח – כך לחשה לי ציפור שיר – יהיה קארל לואיס, עם שיא עולמי חדש.

כמובן שנבואותי תלויות במזג אויר אידיאלי, רוח גבית בגבול המותר, ובעוד כמה „אם־ים". אבל אם כל הנתונים ההכרחיים יהיו ברומא, שני השיאים ההיסטוריים יהפכו לפתע, להיסטוריה.

הטוטו שלך

בשעה טובה. תאמינו לי שהרבה יותר סימפאטי להתעסק עם שמות כמו ליברפול, מנצ'סטר־יונייטד, אברטון וטוטנהאם, מאשר עם שמות כמו דנדונג צפון, נונאוודינג או מורוולבארק. לא שחלילה אנו טוענים שבליגה האנגלית כל שבוע שני נעשה 14, אבל בכל זאת...

1. ארסנל – ליברפול. שגעון של משחק ככר על ההתחלה. אצל ליברפול מעניין יהיה לראות איך תתגבר על חסרונו של איאן ראש. ארסנל, עם צ'ארלי ניקולאס והרכש החדש אלן סמית תלך על כל הקופה. כדי לא ליפול ככר במשחק הראשון משולש.
2. צ'רלטון – נוטינגהאם. המארחים, כמו שאתם יודעים נשארו בליגה רק אחרי מבחנים. הם רוצים הפעם לצבור נקודות כבר בפתיחה אבל נוטינגהאם, עם שחקנים כמו ווב וקאר, תהיה אגוז קשה מאוד. כדי לנחש 14 צריך „לתפוס" כמה איקסים סולו. אנו ממליצים לשים כזה על המשחק הזה. x.
3. צ'לסי – שפילד וונסדיי. שתי הקבוצות סיימו בעונה שעברה את הליגה בשכנות – במקומות 13 ו־14. אמרנו ככר שכדי לתפוס 14 צריך לנחש כמה איקסים סולו?... כן, גם כאן x.
4. קובנטרי – טוטנהאם. לדעתנו המשחק הקשה ביותר בטופס. מחזיקת הגביע מארחת את אחת המועמדות לאליפות. שום דבר פחות ממשולש.
5. דרבי – לוטון. דרבי, העולה החדשה ללאומית, מארחת את ריקי היל ובראיין סטין. דרבי רוצה להתחיל עם נצחון, לוטון רוצה לתפוס מקום טוב יותר מהשביעי בו זכתה בעונה שעברה. משחק פתוח לחלוטין. עוד משולש.
6. אברטון – נוריץ'. אני לא מציע כלל וכלל לזלזל בנוריץ', אחת ההפתעות הגדולות אשתקד, אבל בכל זאת „סוליסט" לאברטון. היינו רוצים „לחזק" פה עם הפתעה, אבל למי יש כסף לכל־כך הרבה משולשים וכפולים?
7. אוקספורד – פורטסמות'. פורטסמות, העולה החדשה, תשאף להפתיע, אוקספורד רוצה לנצל את הביתיות כדי לזכות בכמה שנראה על הנייר כשלוש נקודות. אנו ממליצים על 1 ו־2.
8. סאות'המפטון – מנצ'סטר יונייטד. 2 סולו. עם ויו אנדרסון בהגנה והסקוטי בראיין מקלייר בחוד ועם רובסון, וייטסייד ומיקגראת בפורמה של שבת שעברה, יונייטד צריכה לצאת מהמשחק הזה עם שלוש נקודות.
9. ווטפורד – ווימבלדון. ווטפורד מכרה את ג'ון בארנס לליברפול אבל הביאה במקומו כובש שערים מעולה – טרבור סניור מרדינג. ווימבלדון היתה אשתקד הפתעת הליגה. 1, x, 2.
10. ווסטהאם – קווינס־פארק ריינג'רס. על „פטישי" ווסטהאם אומרים שהם משחקים כדורגל יוצא מהכלל על שמתחילים השלגים לרדת. מכיוון שבאנגליה עדיין לא יורד שלג נסמן 1 עם x לחיזוק.
11. ווסט־ברומיץ' – אולדהאם. אולדהאם החמיצה במבחנים את העליה ללאומית. אם לא תתן לאכזבה להשפיע עליה היא תנצח. בכל זאת אנו ממליצים לסמן גם תיקו. 2, x.
12. איפסוויץ' – אסטון וילה. אסטון וילה ירדה מן הלאומית ועם מנג'ר חדש, גראהם טיילור שעזב את ווטפורד תשאף לחזור אליה. אבל איפסוויץ' בבית רוצה נצחון גם היא. משולש.
13. בירמינגהאם – סטוק. בירמינגהאם, הלאומית לשעבר נחלצה בעונה שעברה מירידה לליגה השלישית. אם לא הפיקה לקחים – תפסיד. אם הפיקה לקחים – תסיים בתיקו. 2, x.
14. מנצ'סטר־סיטי – פלימות. הסיטי, היורדת השלישית מן הלאומית, לא תחמיץ את ההזדמנות כדי לפתוח בנצחון ביתי בדרך חזרה ללאומית. 1.

(אבי רואי)

למכורים 432 טור

2	×	1	
X	X	X	1
	X		2
	X		3
X	X	X	4
	X		5
		X	6
X			7
X	X		8
X	X	X	9
		X	10
X	X		11
	X	X	12
X	X		13
		X	14

למזליטיקים 128 טור

2	×	1	
	X	X	1
	X		2
	X		3
	X		4
	X		5
	X	X	6
	X		7
X	X		8
X	X		9
		X	10
X	X		11
	X	X	12
X	X		13
		X	14

לקמצנים 16 טור

2	×	1	
	X	X	1
	X		2
	X		3
	X	X	4
		X	5
		X	6
X		X	7
X			8
X			9
		X	10
X	X		11
	X		12
X			13
		X	14

תוכנית מלאה 3888 טורים. מצומצם: 432 טורים. 9 טפסים X 48 טורים

2	×	1	2	×	1	2	×	1
X				X				X
	X			X			X	
	X			X			X	
	X				X	X		
		X	X				X	
		X			X			X
X		X	X		X	X		X
X			X			X		
X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X		X	X		X	X
X	X		X	X		X	X	
X			X			X		
X	X		X	X		X	X	
		X			X			X

2	×	1	2	×	1	2	×	1
X				X				X
	X			X			X	
	X			X			X	
		X	X				X	
	X				X	X		
		X			X			X
X		X	X		X	X		X
X			X			X		
X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X		X	X		X	X
X	X		X	X		X	X	
	X			X			X	
X	X		X	X		X	X	
		X			X			X

2	×	1	2	×	1	2	×	1
X				X				X
	X			X			X	
	X			X			X	
X				X				X
X				X				X
		X			X			X
X		X	X		X	X		X
X			X			X		
X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X		X	X		X	X
X	X		X	X		X	X	
		X			X			X
X	X		X	X		X	X	
		X			X			X

5 משולשים ו־4 כפולים

X	X	X	1
	X		2
	X		3
X	X	X	4
X	X	X	5
		X	6
X		X	7
X			8
X	X	X	9
	X	X	10
X	X		11
X	X	X	12
X	X		13
		X	14

שַׁעֲשׁוּעוֹן

את הפתרונות (בלבד) יש לשלוח לשעשועון „ידיעות אחרונות לילדים" ת.ד. 1431 ת"א, 61091

הָבִיאוּ צְבָעִים

שְׁתֵּי גְּלִידוֹת לְאִישׁוֹ? זֶה אָכֵן רַעְיוֹן.

צִבְעוּ נָא אוֹתָן כְּיַד הַדִּמְיוֹן.

רִבּוּעַ פֶּלֶא

1. הִיא שַׂעֲרָה הַצּוֹמַחַת מֵעַפְעַף הָעַיִן.
2. הִיא הָעִיר שֶׁבָּנָה יֶפֶת.
3. הוּא צֶמַח שֶׁל גְּדוֹת נְחָלִים וַאֲגַמִּים.

	3	2	1
1			
2			
3			

אֶחָד שֶׁהֵם שְׁנַיִם – שְׁנַיִם שֶׁהֵם אֶחָד

1. לְבַד – יִשְׁתַּחֲוֶה אַפַּיִם:
הוּא מְרוֹם הָרֹאשׁ כְּשֶׁהוּא בִּשְׁנַיִם.

2. בְּיַחַד – הוּא הִשְׁחִית דְּבַר־מָה!
וּכְבָר מִפַּחַד הוּא רוֹעֵד...
לְבַד הוּא טוֹב לָאֲדָמָה
כִּי כְּלָל וּכְלָל אֵינוֹ כָּבֵד.

3. לְבַד – לֹא חַם, אֲנִי יוֹדֵעַ:
יַחְדָּו – צָעַק כְּמוֹ צְפַרְדֵּעַ.

מִי אֲנִי בְּאֶחָד וּמִי אֲנִי בִּשְׁנַיִם?
בְּהַצְלָחָה!

בְּלִי סֻלָּם

הֵם צוֹבְעִים אֶת הַקִּיר, בְּלִי סֻלָּם מִשּׁוּם־מָה.
חַבְּרוּ מִסְפָּרִים, וְתֵדְעוּ עַל מָה הֵם עוֹמְדִים וְצוֹבְעִים, מְרַצִּים מֵעַצְמָם...
וְאוּלַי תִּלְמְדוּ פֹּה סְטַנְט מְחֻכָּם.

בעקבות העקבות

מאת גדי טאוב

פרשת השריפה בווילה

בדיוק בחצות הגיעו המפקח קידר ועוזרו, סמל המשטרה ברוילי, לווילה מוקפת גדר־עץ גבוהה, בשכונת יוקרה מחוץ לעיר. מבפנים, סמוך לשער, בחלקה המערבי של הגדר, חנתה מכונית אמריקנית חדישה, ולצידה רכב כיבוי־אש. מחלונות הבית עלה עשן לבן של גחלים רטובות.

בכניסה לחדר האורחים ניסה המפקח להדליק את האור; ומשלא עלה הדבר בידו, הדליק את הפנס המשטרתי שלו. הוא תחב את עטיפת סוכריית המנטה לכיס מעילו ופנה לבחון את החדר המפוחם. מערכת הסטריאו, שעוד היתה מחוברת לחשמל, נשרפה לגמרי, יחד עם הכוננית עליה עמדה. מתחת לחלון שפנה דרומה, מתוך ערימה מפוחמת ורטובה שבעבר היתה שולחן, בלט דבר מה מבריק. המפקח הוציא את החפץ בחרטום נעלו – היה זה פמוט נחושת שגובהו כעשרים ס"מ, ובראשו חצי נר כבוי שפתיתי אפר דבקו בו. בעל הבית, איש גבוה וזקוף, לבש חליפת־ערב מטונפת ושוחח עם כבאי שעסק בקפול צינור כבאים עבה. המפקח ניגש אליהם והציג את תעודת השוטר שלו.

„שלום, שמי קידר, מפקח משטרה".

„נעים מאד, מיכאל שיחור. אני הבעלים של ה...המדורה הזאת".

„כן, מר שיחור", אמר קידר, „בוא נשמע מה אתה יודע לספר על כל זה".

בעל הבית הרצין. „בערב היתה לי ארוחת". פתח, „הזמנתי אותה לארוחה בנוסח צרפתי, סגנון שבו אני מבשל היטב. בעשר ושלושים בערך, הסעתי אותה לביתה ונעדרתי מכאן למשך כשלושת רבעי שעה, פחות או יותר. בזמן הזה החלה השריפה.

החתול שלי הפיל, כך נראה לי, את אחד הנרות, ומזה התחילה האש להתפשט. כשחזרתי, הבחנתי מבעד לחלון בלהבות. ניגשתי אל מאחורי הבית, נכנסתי דרך דלת המטבח, וניתקתי את זרם החשמל הראשי. התקשרתי למכבי־אש ואחר כך רצתי לחצר, שם חיברתי את צינור־הגינה לברז שליד החניה. הכנסתי את הצינור דרך החלון והתחלתי להתיז על האש. לצערי, זה לא כל כך עזר. רק כשהגיעו הכבאים, הצלחנו לבלום את האש ולכבות אותה".

קידר בחן את האיש במבט חודר. „אני מניח שכל הרכוש מבוטח".

„ודאי", השיב בעל הבית. „שמאי חברת הביטוח צריך להגיע כל רגע".

„הוא יאלץ להסתדר בלעדיך", פסק המפקח. „אתה בא אתנו לתחנת המשטרה. אתה עצור בחשד הצתה".

מרוע חשד המפקח במר שיחור?

החידה ופתרונה ישודרו בקול־ישראל, רשת א', ביום רביעי, י"ז באב תשמ"ז (12.8.87), במסגרת התכנית „בראש צעיר", המוגשת החל משעה 8.00 בבוקר.

שְׁנֵי אַוָּזִים שׁוֹבְבִים

מאת שְׁלֹמֹה טַנַּאי

שׁוֹמְרִים עַל נִקָּיוֹן

שְׁנֵי אַוָּזִים צְחוֹרִים מִכַּרְמִיאֵל,
שְׁמָהּ רוּתָה (הַיָּפָה), שְׁמוֹ – גַּבְרִיאֵל.
רָצוּ לַעֲשׂוֹת דְּבַר־מָה לְמַעַן הָעָם.
נִמְאַס לָהֶם לְהִסְתּוֹבֵב מִפֹּה לְשָׁם.

נִשְׁמֹר פֹּה עַל הַנִּקָּיוֹן בָּעִיר!
יָצְאוּ לָרְחוֹבוֹת, פָּצְחוּ בְּשִׁיר:
כֻּלָּנוּ פֹּה נִשְׁמֹר עַל נִקָּיוֹן!
אִישׁ וְאִשָּׁה, אַוָּז וְאַוָּזוֹן!

עָבַר בָּחוּר, שָׁאַל: "מָה, כְּבָר שָׁרִים?"
"כֵּן, עוֹד מְעַט אֶת הַלִּכְלוּךְ נָרִים..."
"אֲבָל עוֹד לֹא הֲרִמֹתֶם אַף קְלִפָּה!
וְלֹא הִנְעַמְתֶּם כָּאן אַף לֹא טִפָּה!"

שְׁנֵי אַוָּזִים צְחוֹרִים מִכַּרְמִיאֵל,
חָזְרוּ לַבַּיִת וְהַלֵּב נוֹפֵל.
אוּלַי מָחָר נִמְצָא תַּפְקִיד אַחֵר?
אוּלַי מָחָר נַצְלִיחַ קְצָת יוֹתֵר?

פצוחים

מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 47

החידה הזאת מופיעה בספרו של מרטין גרדנר „קרקס מתימטי" שיצא לאור באנגלית בהוצאת „פינגווין" בשנת 1968. מרטין גרדנר מייחס את החידה לקרל סולבם.

לפנינו שני שעוני־חול. הראשון בן 7 דקות והשני בן 11 דקות. מה הדרך המהירה ביותר להרתיח ביצה במשך 15 דקות?

☆

פתרון חידה מספר 44

הוא שואל, לא משנה את מי: „אם הייתי שואל את חברך באיזו דרך ללכת, מה הוא היה אומר לי?"

התשובה היא הדרך הלא נכונה. אם המשיב דובר שקר – הוא ישנה את התשובה האמיתית של דובר האמת. אם, לעומת זאת, המשיב דובר אמת, הוא ימסור בדייקנות את התשובה השקרית של חברו.

★ ★ ★

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת:
שעשועון „ידיעות אחרונות לילדים",
ת.ד. 1431 תל־אביב, 61091.
בין הפותרים יוגרל רדיו טרנזיסטור.

מִשְׁאִיּוֹת בֶּחָלָל

מאת יַבְשָׁם עוֹזֵר

עֲנַף הַטָּסַת הַלַּוְיָנִים אֶל הֶחָלָל הוֹלֵךְ וּמִתְפַּתֵּחַ, לַמְרוֹת שֶׁמַּעְבּוּרוֹת הֶחָלָל הָאֲמֶרִיקָנִיּוֹת עֲדַיִן מְקֻרְקָעוֹת לְאַחַר אָסוֹן הַ"צֶ'לֶנְגֶ'ר", שֶׁהִתְרַחֵשׁ, כַּזָּכוּר, לִפְנֵי כְּשָׁנָה.

בָּאַחֲרוֹנָה הֵחֵלָּה הַסּוֹכְנוּת הָאֲמֶרִיקָנִית לַחֲקֹר הָאוֹקְיָנוֹסִים לְהַצִּיעַ לַחֲבָרוֹת פְּרָטִיּוֹת אֶת שֵׁרוּתֶיהָ בְּהַטָּסַת לַוְיָנִים אֶל הֶחָלָל. כַּמָּה חֲבָרוֹת אֲמֶרִיקָנִיּוֹת אֲחֵרוֹת הוֹדִיעוּ כִּי בְּדַעְתָּן לִפְתֹּחַ טִילִים מִשֶּׁלָּהֶן, וְכָךְ תּוּכַלְנָה לְשַׁגֵּר בְּכֹחוֹת עַצְמָן לַוְיָנִים עַצְמָאִיִּים אֶל הֶחָלָל.

בָּרוּר שֶׁגַּם סוֹכְנוּת הֶחָלָל שֶׁל אֵירוֹפָּה וְשֶׁל יַפָּן אֵינָן טוֹמְנוֹת יָדָן בַּצַּלַּחַת, אֲבָל הַהַפְתָּעָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר בַּתְּחוּם זֶה הִגִּיעָה אֵלֵינוּ דַּוְקָא מִסִּין: הַחֶבְרָה הַמֶּמְשַׁלְתִּית הַסִּינִית, הָעוֹסֶקֶת בְּהַטָּסַת לַוְיָנִים אֶל הֶחָלָל, נִקְרֵאת בְּשֵׁם הַצִּיּוּרִי "הַחוֹמָה הַגְּדוֹלָה". חֶבְרָה זוֹ עוֹמֶדֶת לְשַׁגֵּר בַּשָּׁנָה הַקְּרוֹבָה לַוְיַן תִּקְשֹׁרֶת עֲבוּר חֶבְרָה אֲמֶרִיקָנִית, שֶׁמּוֹשָׁבָהּ בִּנְיוּ־יוֹרְק! הַבָּא אַחֲרָיו יִהְיֶה לַוְיָן שְׁבְדִּי. יָדוּעַ שֶׁמְּדִינוֹת נוֹסָפוֹת מִתְעַנְיְנוֹת בְּקִיּוּם אֵלֶּה בְּאֶפְשָׁרֻיּוֹת הַשִּׁגּוּר לֶחָלָל, שֶׁמַּצִּיעָה הַחֶבְרָה הַסִּינִית.

אִם לֹא דַּי בָּזֶה, מִתְבָּרֵר שֶׁגַּם הָרוּסִים מוּכָנִים לְשַׁגֵּר לַוְיָנִים מִסְחָרִיִּים אֶל הֶחָלָל, אוּלָם הַחֹק הָאֲמֶרִיקָנִי, הָאוֹסֵר הַעֲבָרַת לַוְיָנִים אֲמֶרִיקָנִיִּים אֶל תּוֹךְ שִׁטְחָהּ שֶׁל בְּרִית־הַמּוֹעָצוֹת, מַקְשֶׁה עֲלֵיהֶם אֶת הַפְּעֻלָּה בַּתְּחוּם זֶה.

מְעַט הַיְלָדִים

בַּקָּשָׁה קְטַנָּה מֵאֱלֹהִים

הָיֹה הָיְתָה יַלְדָּה בְּשֵׁם נִילִי.

יוֹם אֶחָד אַבָּא שֶׁל נִילִי קָנָה לָהּ חֲלָלִית נִפְלָאָה. אָמַר אַבָּא לְנִילִי: אֲנִי מַרְשֶׁה לָךְ לָטוּס בָּהּ.

יוֹם אֶחָד הִתְקַשְּׁתָה נִילִי בְּתַרְגִּיל שֶׁהַמּוֹרָה נָתְנָה לָהֶם לִפְתֹּר. צִלְצְלָה לְאַבָּא וּלְאִמָּא לָעֲבוֹדָה, אַךְ לֹא הָיְתָה תְּשׁוּבָה בַּטֶּלֶפוֹן. וְאָז נִזְכְּרָה נִילִי כִּי אַבָּא הִרְשָׁה לָהּ לָטוּס בַּחֲלָלִית. הִיא לָבְשָׁה אֶת הַבְּגָדִים שֶׁל הַחֲלָלִית וְטָסָה לֵאלֹהִים. וְהִנֵּה הִיא מַגִּיעָה אֶל אֱלֹהִים, כָּל כָּךְ נִרְגֶּשֶׁת, וְהִיא אוֹמֶרֶת: ה', הֲתוּכַל לַעֲזֹר לִי?

כֵּן – עוֹנֶה ה'.

אָז אֲנִי אַגִּיד לְךָ אֶת הַבְּעָיָה – אוֹמֶרֶת נִילִי.

אֲנִי כְּבָר יוֹדֵעַ אֶת הַבְּעָיָה; זֶה בְּקֶשֶׁר לַתַּרְגִּיל, נָכוֹן?

נָכוֹן – עוֹנָה נִילִי – אָז זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁאֲנִי יְכוֹלָה לָטוּס הַבַּיְתָה, נָכוֹן?

וְנִילִי טָסָה. וּבֵינְתַיִם בָּאוּ אִמָּא וְאַבָּא וְרָאוּ אֶת הַתַּרְגִּיל שֶׁנִּילִי פָּתְרָה – זֹאת אוֹמֶרֶת, אֱלֹהִים. אַךְ אֶת הַסּוֹד הֵם לְעוֹלָם לֹא יְגַלּוּ.

מֵרַב בֶּן־אָרִי, בַּת 7½, תֵּל־אָבִיב

יֵשׁ שְׁאֵלוֹת? יֵשׁ תְּשׁוּבוֹת!

אֵיךְ נִכְתַּב הַהִמְנוֹן שֶׁלָּנוּ, "הַתִּקְוָה"?
דָּן גּוֹלָנִי, בְּאֵר־שֶׁבַע

נַפְתָּלִי הֶרְץ אִימְבֶּר, יְלִיד גָּלִיצְיָה (1856), הוּא שֶׁכָּתַב אֶת מִלּוֹת הַשִּׁיר. אִימְבֶּר עַצְמוֹ, מְשׁוֹרֵר שֶׁחַי בִּתְקוּפַת הַתְּחִיָּה הַלְּאֻמִּית, הִתְגּוֹרֵר בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל רַק תְּקוּפָה קְצָרָה, כְּשֶׁהָיָה מְזַכִּירוֹ הָאִישִׁי שֶׁל סֶר לוֹרֶנְס אוֹלִיפַנְט, אַנְגְּלִי נוֹצְרִי, חוֹקֵר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְצִיּוֹנִי נִלְהָב, שֶׁבָּנָה לוֹ בַּיִת בִּכְפָר הַדְּרוּזִי דָּלִיַּת אֶל־כַּרְמֶל. אַחֲרֵי מוֹתוֹ שֶׁל אוֹלִיפַנְט, עָזַב אִימְבֶּר אֶת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל (בִּשְׁנַת 1887), וּבְשָׁנָה זוֹ הוֹפִיעַ בִּדְפוּס שִׁירוֹ "הַתִּקְוָה".

הַמַּנְגִּינָה הִיא צֵרוּף שֶׁל פִּיּוּט סְפָרַדִּי עִם נְעִימוֹת אֲחָדוֹת מִיצִירָתוֹ שֶׁל הַמַּלְחִין הַצֶּ'כִי סְמֶטָנָה. מִשְּׁנַת 1897 הָיָה הַשִּׁיר לְהִמְנוֹן הַצִּיּוֹנִי הַלְּאֻמִּי. תְּחִלָּה הָיָה לְהִמְנוֹן שֶׁל תְּנוּעַת "חוֹבְבֵי צִיּוֹן", וּלְאַחַר הַקּוֹנְגְּרֶס הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית הָעוֹלָמִית, עִם הִוָּסְדָהּ שֶׁל מְדִינַת־יִשְׂרָאֵל, הִתְקַבֵּל כְּהִמְנוֹן שֶׁל הַמְּדִינָה.

בְּגִרְסָתוֹ הָרִאשׁוֹנָה נִכְתַּב הַשִּׁיר כָּךְ:

כָּל עוֹד בַּלֵּבָב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדִי הוֹמִיָּה,
וּלְפַאֲתֵי מִזְרָח קָדִימָה
עַיִן לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה –
עוֹד לֹא אָבְדָה תִּקְוָתֵנוּ,
הַתִּקְוָה הַנּוֹשָׁנָה:
לָשׁוּב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ,
לָעִיר בָּהּ דָּוִד חָנָה.

הַשּׁוּרוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת שֻׁנּוּ מְאֻחָר יוֹתֵר לְפִי הַצָּעַת ד"ר מטמן־כֹּהֵן, מְיַסֵּד הַגִּימְנַסְיָה הַרְצְלִיָּה. וְהִנֵּה שְׁלֹשׁ הַשּׁוּרוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת, כְּפִי שֶׁאֲנַחְנוּ שָׁרִים אוֹתָן:

הַתִּקְוָה בַּת שְׁנוֹת אַלְפַּיִם,
לִהְיוֹת עַם חָפְשִׁי בְּאַרְצֵנוּ,
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

מִי מְפַחֵד מִנִּמּוּסִים?

מאת אבא איתמר

תנו להגיד מלה!

איש מאתנו אינו אוהב להיות נעלב: זהו מצב מאד לא נעים. ומי שלא רוצה שיעליבו אותו, ישתדל בכל מאודו שלא לעשות לאחרים את מה ששנוא עליו.

ואתם יודעים למה נזכרתי בנושא זה? מפני שמאשר ישבתי לפני ימים אחדים בחברה, סיפר אחד הנוכחים דבר־מה לכולם, אבל היו ארבעה אנשים שלא התעניינו בדבריו והמשיכו לשוחח ביניהם, בקול רם, בענין אחר לגמרי. הם הוכיחו חוסר־תרבות מובהק והעליבו קשות את ידידם שפניו הראו זאת.

מה עושים אם כן, במקרה כזה? אהה, זהו מחיר שאנחנו משלמים, כמי שמשתייכים לחברה תרבותית: סובלים בשקט את הדברים שאינם מעניינים אותנו, וברגע שהאיש משתתק, פותחים בנושא שבן מעניין אותנו (ואז אולי יהיה מישהו שישתעמם מאתנו...).

וכששרים בחברה ולנו אין בדיוק חשק לשיר או שאיננו מכירים את השיר, האמנם נוכל לדבר עם חברנו במקום להצטרף לשירה? לא. לא נפריע, הרוב הוא הקובע בחברה.

ותודה שהקשבתם לי בשקט ובנימוס!

גַּלִית חוֹלָה

מֵאֵת עֲדוּלָה

אַבָּא: מָחָר גַּלִיתִי תַּחְלִים.
גֵּלֵךְ לַיָּם, נִתְפֹּשׂ גַּלִּים...
לֹא נַעֲבֹר אֶת הַשּׁוֹבֵר?
נִצְלֹל עִם מַסֵּכָה לִרְאוֹת
אִם יֵשׁ בִּפְנִים עוֹלָם אַחֵר.

גַּלִית: וְיֵשׁ בִּפְנִים?
אַבָּא: בִּפְנִים הַמַּיִם מְלַטְּפִים
אֶת הָאַצּוֹת וְהַצְּדָפִים.
אַצּוֹת – זֶהוּ שֵׂעָר אָרֹךְ
שֶׁהַזְּרָמִים סוֹרְקִים בָּרֹךְ

כִּי פַּעַם נְסִיכַת הָאִי
(עוֹד כְּשֶׁהָיְתָה כָּזֹאת
תִּינֹקֶת)
גִּלְּתָה לְפֶתַע בְּרָאִי
שִׂיחַ שֵׂעָר יָרֹק זוֹהֵר...
מֵאָז רָצְתָה כָּזוֹ תִּסְרֹקֶת
יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אַחֵר.

וְהִיא יָרְדָה לְשָׁם, גַּלִיתִי,
אִם הִיא עָלְתָה – זֹאת לֹא
רָאִיתִי.

גַּלִית: וְאַבָּא, מָה עִם הַצְּדָפִים?
אַבָּא: צְדָפִים? צְדָפִים, הֲיִתָּכֵן –
צְדָפִים הֵם בַּיִת וּמִשְׁכָּן;
מִשְׁכָּן שֶׁלֹּא כָּל־כָּךְ שׁוֹכֵן –
זוֹחֵל כְּמוֹ צָב מִפֹּה לְשָׁם.
גַּלִית: הוּא כָּל הַזְּמַן עוֹבֵר דִּירָה
אוֹ מְחַפֵּשׂ לוֹ חֲבֵרָה?

אַבָּא: גַּלִית, הַבִּיטִי, הוּא מָצָא!
רְאִי, רְאִי מִי מְצִיצָה
מִתּוֹךְ הָאֹהֶל הַדָּבוּק:
"שָׁלוֹם לְךָ, אָדוֹן יַסְדּוּק."

"שָׁלוֹם, גְּבִרְתִּי.
בּוֹאִי, אִתִּי,
גְּרֵד, גְּרֵד אֶל הַמְּצוּלָה,
נָגוּר בִּמְעָרָה כְּחֻלָּה."

"אִם תְּבַקֵּשׁ יָפֶה, אַסְכִּים.
אַךְ...
לֹא מְעָרָה, כִּי אִם צוּקִים
לְיַד הַמַּיִם הַמַּסְרְקִים.

עִם שָׂדֶה אַצּוֹת בְּתוֹר פַּרְדֵּס –
מָקוֹם לֹא רַע לְהִתְפַּרְנֵס."

אָז, יָד בְּיָד, הַקּוֹנְכִיּוֹת
חִפְּשׂוּ מָקוֹם בּוֹ טוֹב לִחְיוֹת.

אַחֲרֵי תְּלָאוֹת, הַרְבֵּה תְּלָאוֹת,
עִם דָּג טוֹרֵף, עִם גַּל חוֹטֵף,
מָצְאוּ סוֹף־סוֹף אֶת הָאַצּוֹת
עִם הַשֵּׂעָר הַמְלַטֵּף...

וְשָׁם בָּנוּ אַרְמוֹן פְּלָאוֹת
עִם מַדְרֵגוֹת וּמִגְדָּלִים...

אִם אַתְּ רוֹצָה אֶת זֶה לִרְאוֹת –
אָז קֹדֶם כֹּל יֵשׁ לְהַחְלִים!

דַּפִּים מֵהַיּוֹמָן שֶׁל גַּלִּי

הֵבִיאָה לִדְפוּס, מִיכַל י. גּוֹרֶן

לֹא לְמַהֵר

אֶתְמוֹל רָאִיתִי אֶת דּוֹרִית בָּרְחוֹב, וּמַמָּשׁ נִדְהַמְתִּי. אֵיךְ שֶׁהִיא נִרְאֵית! לִי הִיא נִרְאֵית לְפָחוֹת כְּמוֹ נַעֲרָה בַּת שְׁבַע־עֶשְׂרֵה. אֲנִי לֹא יוֹדַעַת – מָה בּוֹעֵר לָהּ? אֵיזֶה בְּגָדִים! חֲגוֹרָה כָּזֹאת עָבָה, וְהַשְּׂעָרוֹת – מַמָּשׁ לֹא הֶאֱמַנְתִּי. אֲפִלּוּ כְּשֶׁדִּבַּרְתִּי אִתָּהּ, הִרְגַּשְׁתִּי מַמָּשׁ צוֹצִיקִית עַל יָדָהּ.

אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁטּוֹב שֶׁהִנְהִיגוּ אֶצְלֵנוּ בְּבֵית־הַסֵּפֶר תִּלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה. זֶה נוֹתֵן הַרְגָּשָׁה שֶׁאֲנַחְנוּ תַּלְמִידֵי בֵּית־סֵפֶר, יְלָדִים וְלֹא מְבֻגָּרִים.

בִּכְלָל, אֲנִי לֹא מְבִינָה מָה הַמְּהִירוּת הַזֹּאת לִהְיוֹת גְּדוֹלִים? כָּל תְּקוּפַת הַיַּלְדוּת עוֹד לְפָנֵינוּ, אָז לָמָּה שֶׁלֹּא נֵהָנֶה מִמֶּנָּה? טוֹב שֶׁיֵּשׁ עוֹד יְלָדִים שֶׁחוֹשְׁבִים כָּמוֹנִי.

"זֶה לֹא מָה שֶׁהָיָה פַּעַם," כְּפִי שֶׁאִמָּא אוֹמֶרֶת. הַזְּמַנִּים מִשְׁתַּנִּים.

אֲנִי בְּטוּחָה שֶׁגַּם אָז לֹא הַכֹּל הָיָה וָרֹד, וּבְכָל זֹאת יֵשׁ לְאִמָּא כָּל־כָּךְ הַרְבֵּה סִפּוּרִים יָפִים עַל יַלְדוּתָהּ.

אוּלַי מִפְּנֵי שֶׁדּוֹרְשִׁים מֵאִתָּנוּ לִהְיוֹת בּוֹגְרִים יוֹתֵר, וְאוּלַי שׁוֹכְחִים לִפְעָמִים שֶׁאֲנַחְנוּ יְלָדִים.

זֶה וַדַּאי יָכוֹל לִהְיוֹת נוֹשֵׂא לְוִכּוּחַ. אֲנִי שְׂמֵחָה שֶׁאֲנִי מַרְגִּישָׁה כְּמוֹ יַלְדָּה (כַּמּוּבָן לֹא קְטַנָּה), וּמִתְנַהֶגֶת בְּהֶתְאֵם. יֵשׁ לִי כָּל הַזְּמַן שֶׁבָּעוֹלָם לְהִתְנַהֵג וּלְהִתְלַבֵּשׁ כְּמוֹ הַגְּדוֹלִים... מָה יֵשׁ לְמַהֵר?

לְהִתְרָאוֹת בַּדַּף הַבָּא,

גַּלִּי

עוּגַת אֱגוֹזִים עִם קַצֶּפֶת

מֵאֵת זִלְפָּה שְׁלֹמֹה

כָּל שָׁנָה, אַחֲרֵי שֶׁחִלְּקוּ אֶת הַתְּעוּדוֹת, הָיוּ אִמָּא וְאַבָּא אוֹפִים לִכְבוֹדִי עוּגַת קְרֶם. אִם הָיְתָה הַתְּעוּדָה טוֹבָה – הָיָה זֶה כְּדֵי לָחֹג. וְאִם הַתְּעוּדָה לֹא הָיְתָה "אִי־אִי־אִי", הָיִינוּ מְטַבְּעִים אֶת צַעֲרֵנוּ בְּקֶרֶם אֱגוֹזִים.

הַשָּׁנָה יָדַעְתִּי, שֶׁלֹּא חָשׁוּב אֵיזוֹ תְּעוּדָה אָבִיא, לֹא אֲקַבֵּל עוּגָה. לֹא אָמְרוּ לִי זֹאת בְּפֵרוּשׁ – אֲבָל הָיְתָה לִי תְּחוּשָׁה, מִין הַרְגָּשָׁה – שֶׁהַשָּׁנָה לֹא יֹאפוּ לִי עוּגוֹת, כִּי אִמָּא עֲיֵפָה (הִיא הִתְחִילָה לַעֲבֹד מִחוּץ לַבַּיִת) וְאַבָּא בְּחוּץ־לָאָרֶץ. תְּחִלָּה סִפְּרוּ לִי, שֶׁאַבָּא נָסַע לְטִיּוּל וְתוֹךְ שָׁבוּעַ שְׁבוּעַיִם יַחֲזֹר. אַחַר־כָּךְ, כְּשֶׁרָאִיתִי שֶׁחָלַף חֹדֶשׁ, הֵבַנְתִּי שֶׁאַבָּא לֹא יַחֲזֹר. אִמָּא סִפְּרָה לִי שֶׁלְּאַבָּא יֵשׁ עֲבוֹדָה טוֹבָה, וְהוּא לֹא מִתְכַּוֵּן לַחֲזֹר לָאָרֶץ.

"יֵשׁ לוֹ שָׁם כֶּסֶף, וְטוֹב לוֹ," אָמְרָה. וַאֲנִי עוֹד לֹא הִבְחַנְתִּי בַּמְּרִירוּת בָּהּ נֶאֶמְרוּ הַדְּבָרִים.

"אֲבָל גַּם פֹּה הָיָה לָנוּ טוֹב," סֵרַבְתִּי לְהָבִין.

"אֲנִי יוֹדַעַת. וְלָכֵן אָנוּ נִשְׁאָרִים פֹּה," אָמְרָה אִמָּא.

"אֲבָל מָה עִם אַבָּא?" שָׁאַלְתִּי. "מָה פִּתְאֹם שֶׁהוּא יִשָּׁאֵר בְּקָנָדָה? אֵיךְ נוּכַל לִחְיוֹת בִּלְעָדָיו? אֲנִי לֹא רוֹצֶה לִחְיוֹת בְּלִי אַבָּא!" אִמָּא הִבִּיטָה בְּעֶצֶב בִּפְנֵי הָאֲדֻמּוֹת, וּבְעֵינַי – שֶׁהַדְּמָעוֹת כְּבָר נִתְלוּ בָּהֶן.

"אָבִיךָ אָדָם מְבֻגָּר," אָמְרָה. "הוּא מַחְלִיט לְעַצְמוֹ אֶת הַהַחְלָטוֹת שֶׁלּוֹ."

"וַאֲנַחְנוּ, וַאֲנִי," זָעַקְתִּי. "לָמָּה לֹא כּוֹלְלִים אוֹתִי בַּהַחְלָטוֹת?"

"יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאַתָּה עוֹד קָטָן בִּשְׁבִילָם," אָמְרָה אִמָּא בַּעֲיֵפוּת.

"אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה אֶת אַבָּא שֶׁלִּי!" צָרַחְתִּי בִּמְלוֹא גְּרוֹנִי.

"וְאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאֲנִי לֹא רוֹצָה אֶת בַּעֲלִי אִתִּי, בַּבַּיִת שֶׁלָּנוּ?" אִמָּא הִתְחִילָה לִבְכּוֹת.

הָיְתָה זוֹ פַּעַם רִאשׁוֹנָה שֶׁרָאִיתִי אוֹתָהּ בּוֹכָה. וַאֲנִי בָּכִיתִי יַחַד אִתָּהּ.

אַחַר־כָּךְ נִגְּבָה אִמָּא אֶת דִּמְעוֹתֶיהָ, וְהָלְכָה לַמִּטְבָּח לְהָכִין לְעַצְמָהּ קָפֶה. אֲנִי נִכְנַסְתִּי לַחֶדֶר שֶׁלִּי, וְאַחֲרֵי שֶׁחָדַלְתִּי לִבְכּוֹת – הִתְחַלְתִּי לְהַרְכִּיב אֶת הַמָּטוֹס שֶׁקִּבַּלְתִּי לִפְנֵי שָׁבוּעַ בַּדֹּאַר, מִקָּנָדָה.

"רַנִּי אַבְרָהָם," אָמְרָה הַמּוֹרָה. קַמְתִּי מִמְּקוֹמִי, וְנִגַּשְׁתִּי לָקַחַת אֶת הַתְּעוּדָה.

"יֵשׁ לְךָ תְּעוּדָה טוֹבָה," אָמְרָה הַמּוֹרָה בְּחִיּוּךְ.

אֲבָל אֲנִי יָדַעְתִּי, שֶׁאֲפִלּוּ תִּהְיֶה הַתְּעוּדָה שֶׁלִּי מְלֵאָה "טוֹב־מְאֹדִים", עוּגַת אֱגוֹזִים לֹא אֶמְצָא הַיּוֹם עַל הַשֻּׁלְחָן. בִּמְקוֹם זֹאת אֶמְצָא פֶּתֶק, כְּמוֹ הַפְּתָקִים שֶׁאֲנִי מוֹצֵא בַּשָּׁבוּעוֹת הָאַחֲרוֹנִים, וּבוֹ יִהְיֶה כָּתוּב: "רַנִּי, אֲנִי בָּעֲבוֹדָה. יֵשׁ אֹכֶל בַּמְּקָרֵר, וְאַתָּה יָכוֹל לְחַמֵּם.

בְּאַהֲבָה, אִמָּא."

אֲנִי אֶפְתַּח אֶת הַמְּקָרֵר, בְּתִקְוָה שֶׁאוּלַי, אוּלַי אֶמְצָא שָׁם עוּגַת אֱגוֹזִים מְצֻפָּה קֶרֶם, אֲבָל שׁוּם עוּגַת אֱגוֹזִים לֹא תִּהְיֶה שָׁם. וַאֲנִי אֵדַע, שֶׁתָּמִיד אֶצְטָרֵךְ לְחַמֵּם וְלֶאֱכֹל אֶת אֲרוּחוֹתַי לְבַדִּי. בְּעַצְמִי, כִּי הַהוֹרִים שֶׁלִּי לֹא בְּיַחַד וְאַבָּא לֹא הִתְחַשֵּׁב בָּנוּ, הוּא חָשַׁב רַק עַל מָה שֶׁטּוֹב בִּשְׁבִילוֹ.

יֵשׁ בֶּאֱמֶת דְּבָרִים שֶׁאֲנִי קָטָן בִּשְׁבִילָם, אֲבָל בִּשְׁבִיל לִסְבֹּל מֵהֶם אֲנִי כְּבָר דַּי גָּדוֹל.

ספרים שכדאי לקרוא

מאת בינה אופק

לָמָּה יֵשׁ לוֹ לַצָּב קוֹל כָּזֶה? כָּתַב: אַהֲרֹן שַׁמִּי, צִיֵּר: אַבְנֵר כַּץ. יְמֵי שֶׁל מְסַפְּרִים, כָּתַב: אַהֲרֹן שַׁמִּי, צִיֵּר: אַבְנֵר כַּץ, הוֹצָאַת כִּנֶּרֶת.

מי זה אומר שלצב אין קולו אה, לא שמעתם? אז זאת עוד לא הוכחה שאין לו, נכון? ומי שרוצה לדעת את כל הספור, שיקרא בספר המקסים הזה. כדאי.

לא רק אנשים מחוכחים ורבים – גם המספרים ככה, וההבדל בין אלה לאלה הוא שהמספרים בסוף מסתדרים לפי הסדר, ואז הכל, אבל הכל כסדר. ומי שרוצה לדעת עוד, שיקרא גם את הספר היפה הזה.

ושני הספרים ביחד – גם יפים, גם מצחיקים, יפי של ספרים. תודה לאהרן ולאבנר!

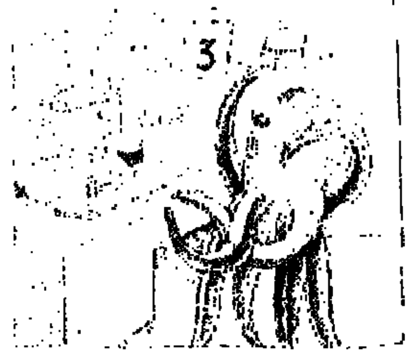

יפי של מספרים

רַק צָרוֹת מֵאֵת: עוּזִי בֶּן־כְּנַעַן, צִיּוּרִים: גִּיל אֶלְקָבֶּץ. הַחַיּוֹת שֶׁל יוּבַלִי, מֵאֵת חֲסִידָה סְטוֹלֶרוּ וְיוּבַל מִסְקִין. צִיּוּרִים: רוּת צַרְפָתִי. מִתּוֹךְ הַסִּדְרָה "שְׁעַת קְרִיאָה", הוֹצָאַת מַסָּדָה.

לְיוּבַלִי הָיָה כֶּבֶד סִינְגָּרִין. כְּאַמְבַּטְיָה. הוּא נִסָּה לְגַדֵּל תַּיִשׁ, כְּלוֹמַר – גְּ'יִק, אֲבָל זֶה לֹא הִצְלִיחַ לוֹ. הָיְתָה לוֹ גַּם חֲתוּלָה בְּשֵׁם קִישְׁתָה וְעוֹד כָּל מִינֵי חַיּוֹת, בֶּאֱמֶת וְלֹא בֶּאֱמֶת.

הַצִּיּוּרִים שֶׁל רוּת צַרְפָתִי לֹא נִרְאִים לִי מַתְאִימִים לְסִפְרֵי יְלָדִים, וְעוֹד סֵפֶר חָמִים כָּזֶה. סוֹף הַכֹּל – סֵפֶר מַקְסִים.

שְׁמַעְתֶּם פַּעַם עַל יֶלֶד שֶׁקּוֹרְאִים לוֹ בְּשֵׁם "רַק צָרוֹת"? אִם תִּקְרְאוּ אֶת הַסֵּפֶר הֶחָמוּד שֶׁל עוּזִי בֶּן כְּנַעַן, תָּבִינוּ לָמָּה קָרְאוּ כָּךְ לַיֶּלֶד, שֶׁבְּסוֹף הַכֹּל שְׁמוֹ הָיָה אָמִיר. הַצִּיּוּרִים שֶׁל גִּיל אֶלְקָבֶּץ אֵינָם מַקְצוֹעִיִּים.

חֲלוֹמוֹת בִּצְבָעִים

מֵאֵת דַּפְנָה חַיִּימוֹבִיץ'

לִפְעָמִים אֲנִי חוֹלֶמֶת צְבָעִים.
הָמוֹן צְבָעִים נֶעֱלָמִים וּבָאִים.
צְבָעִים כֵּהִים, וּבְהִירִים
שֶׁלֹּא נִגְמָרִים.

אֲנִי לֹא צַיֶּרֶת, אֲפִלּוּ לֹא בַּחֲלוֹם.
אֲבָל צִיּוּרִים מִצְטַיְּרִים לִי
בַּלַּיְלָה פִּתְאֹם...

ידיעות אחרונות לילדים